

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010312
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121010312.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 19. 07. 2022 konajúc samosudcom JUDr. Barbarou Sopkovou v trestnej veci obžalovaných C. U., F. XX. XX. XXXX R. T. T., T. I. T., F. XX. XX. XXXX R. S., E. R., F. XX. XX. XXXX v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

X. C. U., F. XX. XX. XXXX R. T. T., Q. T. E. XXXX/XX, T. T., Q. Č. R. Ú. F. R. Q. Z. J. Ž.,

X. T. I. T., F. XX. XX. XXXX R. S., Q. T. G. XXXX/X, A. E., Q. Č. R. Ú. F. R. Q. Z. J. I. Ú. F. R. R. H.,

sú v i n n í, že

1. po predchádzajúcej dohode O. Q. a obvinených C. U., T. I. T., E. R. I. D. G., F. XX. XX. XXXX (ktorého vina nebola preukázaná z dôvodu úmrtia menovaného dňa 29. 05. 2012) si v presne nezistenom čase krátko pred vykonaním samotného skutku 11. 08. 2011 rozdelili úlohy a naplánovali vykonanie krádeže vlámaním do zmenárne peňazí nachádzajúcej sa v meste Frýdek - Místek, na Farním námestí č. 50, v Českej republike, ktorú ako vhodné miesto krádeže asi mesiac pred skutkom vyhliadli spoločne O. Q. (ktorý má v tejto veci dočasne odložené vznesenia obvinenia) a obv. T. I. T., Č. F. O. Q. Z. Z. C. U. a ten následne obv. E. R., pričom po následnej spoločnej obhliadke miesta činu, za účelom úspešného vykonania skutku, rozdelenia úloh, si pripravili laná, motorovú pílu, nástroje na páčenie, kukly a vysielачky, teda prostriedky, ktoré pri spáchaní skutku použili, a dňa 11. 08. 2011 v čase od 01.30 h do 01.50 h v Českej republike, v meste Frýdek - Místek, maskovaní kuklami prišli O. Q. a obvinení C. U. I. T. I. T. na vozidle zn. Audi, RS6 combi na ktorom bolo v tom čase odcudzené české ev. č. XZX XXXX pred prevádzku zmenárne peňazí spol. Q. B., J. S. Z., J. J. Z., Š. XX, Č. S., O.: XXXXXXXX, nachádzajúcu sa v budove v miestnej časti Místek, na Farním námestí č. 50, ktorú si už predtým O. Q. J. J. Z. T. I. T. obhliadli a to tak, že niekoľko týždňov pred samotnou krádežou prišli do tejto zmenárne počas prevádzkových hodín, aby zistili, kde je umiestnený trezor, a tiež aj to, či sa v ňom v nočných hodinách môže nachádzať finančná hotovosť, pričom predtým na príjazdových cestách ako tzv. "oká" rozostavili obv. E. R. I. D. G., aby dávali pozor počas páchania skutku, s ktorými sa dohovárali prostredníctvom za tým účelom prinesených vysielачiek, kde po príchode k zmenárni vchodové dvere do budovy vypáčili obv. C. U. I. Z. T. I. T., po prekonaní druhých dvier, ktoré rozbil O. Q. krompáčom, prešli do ďalšej miestnosti, kde obv. C. U. pomocou motorovej píly prekonal dvere smerujúce za priehradku, po čom obv. C. U. I. Z. T. I. T. vošli dovnútra, kde za pomoci páčidla, krompáča a motorovej píly zničili časť zariadenia, aby mali ľahší prístup k trezoru, ktorý omotali oceľovým lanom, lano pripevnili za vozidlo a O. Q. ako šofér uvedeného motorového vozidla sa ho pokúsil vytrhnúť, čo sa však nepodarilo, lebo trezor sa im vzpriečil medzi dverami, a rovnako boli vyrušení obyvateľmi domu, kde sa predmetná zmenáreň peňazí nachádzala, preto z miesta rýchlo ušli a ukryli sa v blízkom lesnom poraste na mieste vopred obhliadnutom a určenom, pričom svojím konaním poškodili dvere a steny budovy vlastníčky L. P., F. XX. XX. XXXX, Q. T. M. - E., K. A. XXXX, Č. S., čím jej spôsobili škodu vo výške 513,10 Eur, a tiež poškodili zariadenie prevádzky zmenárne peňazí, čím spol. Q. B., J. S. Z., J. J. C. Z., Š. XX, Č. S., O.: XXXXXXXX, spôsobili celkovú škodu vo výške 1 248,93 Eur,

pričom odcudzením finančnej hotovosti z trezoru v rôznych menách by spoločnosti Q. B., J.. S.. Z., J. J. Z., Š. XX, Č. S., O.: XXXXXXXX, bola bývala spôsobená škoda vo výške 138 776,75 Eur,

2. po predchádzajúcej dohode O. Q. I. Z. C. U., T. I. T., E. R. I. D. G.H., F. XX. XX. XXXX (ktorého vina nebola byť preukazovaná z dôvodu úmrtia menovaného dňa 29. 05. 2012) si v presne nezistenom čase krátko pred vykonaním samotného skutku 02. 12. 2011 rozdelili úlohy a naplánovali vykonanie krádeže vlámaním do zmenárne peňazí nachádzajúcej sa v meste Litomyšl - Mesto, na Smetanovom námestí č. 101, v Českej republike, ktorú ako vhodné miesto krádeže pred skutkom vyhliadli spoločne O. Q. I. Z. T. I. T., Č. F. O. Q. Z. Z.. C. U. I. Q. F. Z.. E. R., pričom po ďalšej spoločnej obhliadke miesta činu, ktorej sa zúčastnili najmenej O. Q. I. Z. C. U., za účelom úspešného vykonania skutku, rozdelenia úloh, si pripravili laná, nástroje na páčenie, kukly a vysielачky, teda prostriedky, ktoré pri spáchaní skutku použili, následne dňa 02. 12. 2011 v čase od 04.00 h do 04.03 h v meste Litomyšl, na ulici na Lánech pred domom č. 104, v úmysle odlákať a „zamestnať“ hliadky polície, aby mohli nerušene vykradnúť vytipovanú zmenárňu, O. Q., Z.. C. U. I. Z.. T. I. T. zapálili tam zaparkované osobné motorové vozidlo zn. Mercedes A 170 CDI, s českými ev. č. XEX XXXX, Š. E.W., R.:V., v ktorom sa nachádzala aj navigácia značky MIO: MOOV505 a technický preukaz od uvedeného motorového vozidla, po čom sa vzápätí presunuli na Smetanove námestí, Litomyšl, Česká republika, pred dom č. 101, kde v čase od 04.00 h do 04.08 h nezisteným predmetom O. Q. rozbil sklenenú výplň ľavých predných dverí tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Ford Mondeo, s českým ev. č. XEX XXXX, S. R.. XXXX, E. E., R.: V., na ktorom vyradil rýchlosť a spolu s obv. T. I. T. I. Z. C. U. toto vozidlo odtláčili smerom k námestiu približne 15 m, kde ho nechali odstavené, pretože im pôvodná pozícia uvedeného vozidla bránila vo vykonaní plánovaného vykradnutia tam sa nachádzajúcej zmenárne peňazí, na čo vzápätí doposiaľ nezisteným predmetom O. Q., Z.. T. I. T. I. Z. C. U. vypáčili vložku zámky uzamknutých starožitných dvojkrídlových empírových drevených hlavných dverí domu č. 101, odtiaľ prešli do chodby na prízemí uvedeného domu, kde pomocou nezisteného predmetu vypáčili bezpečnostné vstupné dvere do tam sa nachádzajúcej prevádzky zmenárne peňazí spol. Q. B., J.. S.. Z., J. J. Z., Š. XX, Č. S., O.: XXXXXXXX, pričom poškodili zárubňu dverí, vošli do tejto zmenárne, kde obv. C. U.ät oceľovým lanom omotal k podlahe pripevnený uzamknutý trezor zn. Salvus, typ 0/11, ktorý sa za pomoci osobného motorového vozidla zn. Audi Combi RS6 pokúsili vytrhnúť z ukotvenia, čo sa im však nepodarilo, lebo boli vyrušení nájomníkmi predmetného domu a z miesta činu ušli uvedeným vozidlom na bližšie nezistené, vopred určené miesto v lesnom poraste, pričom počas vyššie popísaného skutku dňa 02. 12. 2011 obv. E. R. spolu s D. G. zabezpečovali „ochranu“ tým spôsobom, že dávali pozor na prízjazdových cestách ako tzv. „oká“, aby mohli prostredníctvom vysielачiek varovať O. Q., Z.. T. I. T. I. Z.. C. U. pred prípadným príchodom policajnej hliadky, čím obvinení spôsobili poškodenie A. A., F. XX.XX.XXXX, Q. T. F. A. XXX, A. - A., Č. S., R. Z. E. W.. E. I. XXX B., J. Č.E. L.. Č.. XEX XXXX, Š. E., R.:V., jeho zapálením škodu vo výške 3 760 Eur, poškodenému B. U., F. XX.XX.XXXX, Q. T. J. F. XXX, A. - E., Č. S., vlastníkovi osobného motorového vozidla zn. Ford Mondeo, L.. Č.. XEX XXXX, S.. R.. XXXX, E. E., R.: V., rozbitím jeho okna škodu vo výške 112,00 Eur, poškodenie I. R., F. XX.XX.XXXX, Q. T. J. F. XXX, A. - E., Č. S., vlastníčke domu č. 101, nachádzajúceho sa v Litomyšli - Mesto, na Smetanovom námestí, Česká republika, škodu poškodením starožitných dvojkrídlových empírových drevených hlavných dverí vo výške 397,00 Eur, poškodenie spoločnosti Q. B., J.. S.. Z., J. J. Z., Š. XX, Č. S., O.: XXXXXXXX, poškodením zariadenia prevádzky zmenárne škodu vo výške 591,62 Eur, pričom odcudzením finančnej hotovosti z trezoru v rôznych menách by spoločnosti Q. B., J.. S.. Z., J. J. Z., Š. XX, Č.Á. S., O.: XXXXXXXX, bola bývala spôsobená škoda vo výške 139 467,23 Eur,

t e d a

v bode 1. a 2. obžaloby

pokračovacím spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu, a

pokračovacím spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocnia a taký čin spáchajú vlámaním závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou, a spôsobia ním škodu veľkého rozsahu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l i

v bode 1. a 2. obžaloby

pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, a

pokračovací obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. B), ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

X. Z. C. I. U.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na súhrnný a úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (ôsmich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28Tk/2/2017 zo dňa 25. 10. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/111/2018 zo dňa 15. 01. 2019, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/66/2019 zo dňa 06. 02. 2020 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/136/2020 zo dňa 23. 02. 2021, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (siedmich) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia a opatrenia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému C. U. ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

2. Obžalovaný T. I. T.

Podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože súd považuje trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 5 písm. a) Trestného zákona uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28Tk/1/2017 zo dňa 05. 12. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/64/2020 zo dňa 17. 02. 2021 v trvaní 10 (desiatich) rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému T. I. T. ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje na samostatný civilný proces:

- poškodenú L. P., F.. XX. XX. XXXX, T. A. XXXX, M. - E., Č. S. J. F. F. F. Š. R. R. XXX,XX L.

- poŠ. W. Z. J. B., J.. S.. Z., J. J. Š.C. XXX/XX, Z., O.: XXX XX XXX S. J. H. F. F. J. D. O. J.. S.. Z., J. J. Š. XXX/XX, Z., O.: XXX XX XXX, J. F. F. F. Š. R. R. X XXX,XX L. I. R. R. XXX,XX L.
- H. H. G. Č. H., I.. J., J. J. F. H. XXXX/XXX, H. X, Č. S., O.Č.: XXX XX XXX (W. H. I. R., F. XX. XX. XXXX, T. J. F. XXX, A. - E., Č. S.) J. F. S. F. F. Š. R. R. XXX,XX L.,
- poškodenú A. A., F.. XX. XX. XXXX, T. F. A. XXX, A. - A., Č. S., R. R. X XXX,XX L..

Naproti tomu

II.

obžalovaný:

X. E. R., F.I.. XX. XX. XXXX R. T. T., Q. T. A. XXX/XXX, F.;

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina sp. zn. Kv 31/18/5500 - 46 zo dňa 27. 04. 2021 na tom skutkovom základe, že

1. po predchádzajúcej dohode O. Q. I. Z.Ý. C. U., T. I. T., E. R. I. D. G., F. XX. XX. XXXX (ktorého vina nebola preukázaná z dôvodu úmrtia menovaného dňa 29. 05. 2012) si v presne nezistenom čase krátko pred vykonaním samotného skutku 11. 08. 2011 rozdelili úlohy a naplánovali vykonanie krádeže vlámaním do zmenárne peňazí nachádzajúcej sa v meste Frýdek - Místek, na Farním námestí č. 50, v Českej republike, ktorú ako vhodné miesto krádeže asi mesiac pred skutkom vyhliadli spoločne O. Q. (ktorý má v tejto veci dočasne odložené vznesenia obvinenia) a obv. T. I. T., Č. F. O. Q. Z. Z.. C.I. U. I. Q. F. Z.. E. R., pričom po následnej spoločnej obhliadke miesta činu, za účelom úspešného vykonania skutku, rozdelenia úloh, si pripravili laná, motorovú pílu, nástroje na páčenie, kukly a vysielачky, teda prostriedky, ktoré pri spáchaní skutku použili, a dňa 11. 08. 2011 v čase od 01.30 h do 01.50 h v Českej republike, v meste Frýdek - Místek, maskovaní kuklami prišli O. Q. I. Z. C. U. I. T.. I. T. na vozidle zn. Audi, RS6 combi na ktorom bolo v tom čase odcudzené české ev. č. 3Z8 2015 pred prevádzku zmenárne peňazí spol. Q. B., J.. S.. Z., J. J. Z., Š. XX, Č. S., O.: XXXXXXXX, nachádzajúcu sa v budove v miestnej časti Místek, na Farním námestí č. 50, ktorú si už predtým O. Q. J. J. Z.. T. I. T. obhliadli a to tak, že niekoľko týždňov pred samotnou krádežou prišli do tejto zmenárne počas prevádzkových hodín, aby zistili, kde je umiestnený trezor, a tiež aj to, či sa v ňom v nočných hodinách môže nachádzať finančná hotovosť, pričom predtým na príjazdových cestách ako tzv. "oká" rozostavili obv. E. R. I. D. G., aby dávali pozor počas páchania skutku, s ktorými sa dohovárali prostredníctvom za tým účelom prinesených vysielачiek, kde po príchode k zmenárni vchodové dvere do budovy vypáčili obv. C. U. I. Z.. T. I. T., po prekonaní druhých dvier, ktoré rozbil O. Q. k krompáčom, prešli do ďalšej miestnosti, kde obv. C. U. pomocou motorovej píly prekonal dvere smerujúce za priehradku, po čom obv. C. U. I. Z.. T. I. T. vošli dovnútra, kde za pomoci páčidla, krompáča a motorovej píly zničili časť zariadenia, aby mali ľahší prístup k trezoru, ktorý omotali oceľovým lanom, lano pripevnili za vozidlo a Ivan Terek ako šofér uvedeného motorového vozidla sa ho pokúsil vytrhnúť, čo sa však nepodarilo, lebo trezor sa im vzpriečil medzi dverami, a rovnako boli vyrušení obyvateľmi domu, kde sa predmetná zmenáreň peňazí nachádzala, preto z miesta rýchlo ušli a ukryli sa v blízkom lesnom poraste na mieste vopred obhliadnutom a určenom, pričom svojím konaním poškodili dvere a steny budovy vlastníčky L. P., F. XX. XX. XXXX, Q. T. M. - E., K.. A. XXXX, Č. S., čím jej spôsobili škodu vo výške 513,10 Eur, a tiež poškodili zariadenie prevádzky zmenárne peňazí, čím spol. Q. B., J.. S.. Z., J. J. C. Z., Š. XX, Č. S., O.: XXXXXXXX, spôsobili celkovú škodu vo výške 1 248,93 Eur, pričom odcudzením finančnej hotovosti z trezoru v rôznych menách by spoločnosti Q. B., J.. S.. Z., J. J. Z., Š. XX, Č. S., O.: XXXXXXXX, bola bývala spôsobená škoda vo výške 138 776,75 Eur,

2. po predchádzajúcej dohode O. Q. I. Z.Ý. C. U., T. I. T., E. R. I. D. G., F. XX. XX. XXXX (ktorého vina nebola byť preukazovaná z dôvodu úmrtia menovaného dňa 29. 05. 2012) si v presne nezistenom čase krátko pred vykonaním samotného skutku 02.12.2011 rozdelili úlohy a naplánovali vykonanie krádeže vlámaním do zmenárne peňazí nachádzajúcej sa v meste Litomyšl - Mesto, na Smetanovom námestí č. 101, v Českej republike, ktorú ako vhodné miesto krádeže pred skutkom vyhliadli spoločne O. Q. I. Z.. T. I. T., Č. F. O. Q. Z. Z.. C. U. I. Q. F. Z.. E. R., pričom po ďalšej spoločnej obhliadke miesta činu, ktorej sa zúčastnili najmenej O. Q. I. Z.. C. U., za účelom úspešného vykonania skutku, rozdelenia úloh,

si pripravili laná, nástroje na páčenie, kukly a vysielacky, teda prostriedky, ktoré pri spáchaní skutku použili, následne dňa 02. 12. 2011 v čase od 04.00 h do 04.03 h v meste Litomyšl, na ulici na Lánech pred domom č. 104, v úmysle odlákať a „zamestnať“ hliadky polície, aby mohli nerušene vykradnúť vytipovanú zmenáreň, O. Q., Z.. C. U. I. T. I. Z.. T. I. T. zapálili tam zaparkované osobné motorové vozidlo zn. Mercedes A 170 CDI, s českými ev. č. XEX XXXX, Š. E.W., R.:V., v ktorom sa nachádzala aj navigácia značky MIO: MOOV505 a technický preukaz od uvedeného motorového vozidla, po čom sa vzápätí presunuli na Smetanove námestí, Litomyšl, Česká republika, pred dom č. 101, kde v čase od 04.00 h do 04.08 h nezisteným predmetom O. Q. rozbil sklenenú výplň ľavých predných dverí tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Ford Mondeo, s českým ev. č. XEX XXXX, S.. R.. XXXX, E. E., R.: V., na ktorom vyradil rýchlosť a spolu s obv. T. I. T. I. Z.. C. U. toto vozidlo odtlačili smerom k námestiu približne 15 m, kde ho nechali odstavené, pretože im pôvodná pozícia uvedeného vozidla bránila vo vykonaní plánovaného vykradnutia tam sa nachádzajúcej zmenárne peňazí, na čo vzápätí doposiaľ nezisteným predmetom O. Q., Z.. T. I. T. I. Z.. C. U. vypáčili vložku zámky uzamknutých starožitných dvojkrídlových empírových drevených hlavných dverí domu č. 101, odtiaľ prešli do chodby na prízemí uvedeného domu, kde pomocou nezisteného predmetu vypáčili bezpečnostné vstupné dvere do tam sa nachádzajúcej prevádzky zmenárne peňazí spol. Q. B., J.. S.. Z.., J. J. Z., Š. XX, Č.Á. S., O.: XXXXXXXX, pričom poškodili zárubňu dverí, vošli do tejto zmenárne, kde obv. C. U. oceľovým lanom omotal k podlahe pripevnený uzamknutý trezor zn. Salvus, typ 0/11, ktorý sa za pomoci osobného motorového vozidla zn. Audi Combi RS6 pokúsili vytrhnúť z ukotvenia, čo sa im však nepodarilo, lebo boli vyrušení nájomníkmi predmetného domu a z miesta činu ušli uvedeným vozidlom na bližšie nezistené, vopred určené miesto v lesnom poraste, pričom počas vyššie popísaného skutku dňa 02. 12. 2011 obv. E. R. J. J. D. G. zabezpečovali „ochranu“ tým spôsobom, že dávali pozor na príjazdových cestách ako tzv. „oká“, aby mohli prostredníctvom vysielaciek varovať O. Q., Z.. T. I. T. I. Z.. C. U. pred prípadným príchodom policajnej hliadky, čím obvinení spôsobili poškodenej A. A., F. XX.XX.XXXX, Q. T. F. A. XXX, A. - A., Č. S., R. Z. E. W.. E. I. XXX B., J. Č. L.. Č.. XEX XXXX, Š. E., R.:V., jeho zapálením škodu vo výške 3 760 Eur, poškodenému B. U., F. XX.XX.XXXX, Q. T. J. F. XXX, A. - E., Č. S., R. Z. E.É. R. W.. M. E., L.. Č.. XEX XXXX, S.. R.. XXXX, E. E., R.: V., rozbitím jeho okna škodu vo výške 112,00 Eur, poškodenej I. R., F. XX.XX.XXXX, Q. T. J. F. XXX, A. - E., Č. S., vlastníčke domu č. 101, nachádzajúceho sa v Litomyšli - Mesto, na Smetanovom námestí, Česká republika, škodu poškodením starožitných dvojkrídlových empírových drevených hlavných dverí vo výške 397,00 Eur, poškodenej spoločnosti Q. B., J.. S.. Z.., J. J. Z., Š. XX, Č. S., O.: XXXXXXXX, poškodením zariadenia prevádzky zmenárne škodu vo výške 591,62 Eur, pričom odcudzením finančnej hotovosti z trezoru v rôznych menách by spoločnosti Q. B., J.. S.. Z.., J. J. Z., Š. XX, Č.Á. S., O.: XXXXXXXX, bola bývala spôsobená škoda vo výške 139 467,23 Eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný E. R..

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina dňa 29.04.2021 podal na súd obžalobu pod sp. zn. Kv 31/18/5500 - 46 na obv. C. U.Á., Z.. T. I. T. I. Z.. E. R., že pokračovacím spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu, a pokračovacím spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocnia a taký čin spáchajú vlámaním a závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou, a spôsobia ním škodu veľkého rozsahu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, čím spáchali pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, a pokračovací obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie

I.

Obžalovaný T. I. T. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 09. 2021 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu vo vyššie označenej obžalobe.

Keďže obžalovaný T. I. T.P. na všetky otázky súdu, položené mu v zmysle § 333 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, odpovedal kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora a ostatných procesných strán, súd vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného T. I. T. o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní. Opisal konanie svoje, ako aj konanie obžalovaného U. I. J. O. Q., kedy jeho výpoveď potvrdili, resp. preukázali aj ďalšie vykonané, nepriame, dôkazy.

Vyhodnotiac skutkové zistenia jednotlivo a vo vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že výsledky dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní preukázali, že sa stali skutky vykazujúce objektívne i subjektívne znaky stíhaných trestných činov, a že jeho vykonanie možno ako jednému z priamych páchatel'ov pripísať obv. Bc. Antonovi Bajdíkovi .

Obžalovaný T. I. T. vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, že skorší skutok, ktorý sa stal, je zmenáreň vo Frýdku - Místku. Zmenáreň našiel on a O. Q., s ktorým boli miesto pozrieť pred krádežou. Mohlo to byť pár mesiacov. Keď už približne vedeli, aké sú tam pomery, tak sa dohodli na nejakom dni, kedy pôjdu do Čiech a vykonajú krádež. Použili automobil zn. Audi RS6. Na samotnej krádeži sa mal zúčastniť aj O. Q. I. C. U.. Boli tam aj nejakí ľudia, ktorí dávali pozor, avšak on sa s nimi nestretol, tak nevie určiť, kto to bol. Nie si je presne istý s odstupom času, koľko to bolo ľudí, ale zdá sa mu, že dvaja až traja. V deň krádeže vo večerných hodinách prišli na miesto do Frýdku - Místku na vozidle zn. Audi RS6, kde mali už nachystané veci na krádež; oceľové lano, nejaké nástroje na páčenie a motorovú pílu. Počkali, kým nadíde nočná hodina. Potom prišli na štvorcové námestie, zaparkovali pred zmenárňou. Otvorili nejak vstupné dvere do budovy, nespomína si, či ich vypáčili, ale zrejme áno. Potom museli prekonať ešte jedny dvere do priestorov, kde bola zmenáreň a následne už v tej zmenárni motorovou pílou vypílili dvere, aby sa dostali do priestoru, kde bol umiestnený trezor. Ten obopli pripraveným oceľovým lanom a druhý koniec pripevnili k autu, čo mali pripravené. Následne sa O. Q. pokúsil trezor za pomoci auta odtiať vytrhnúť, čo sa nepodarilo, lebo sa niekde v tom objekte vzpriečil. Pri pokuse boli vyrušený policajnou hliadkou, tak nasadli do auta a skryli sa na dohodnutom mieste. Pritom, ako odchádzali na aute, dostali defekt, ale podarilo sa im odtiať odísť a skryli sa niekoľko kilometrov od Frýdku - Místku v lese. Kvôli tomu, že dostali defekt a nemali rezervu, išli O. Q. I. C. U. po rezervné koleso. On mal za úlohu čakať v lese pri aute a dávať pozor, či niekto nepríde k autu. Nevidel, ako išli O. Q. I. C. U. po rezervu, ale myslí že na druhom aute a potom sa vrátili naspäť na Slovensko.

K tomu druhému skutku uviedol, že si nepamätá, kto vytipoval toto miesto, ale tuší, že to bol O. Q., že prišiel za ním, že sa má nachystať, že pôjdu na nejakú robotu do Čiech. Nepovedal, že kde, len sadli do auta zn. Audi RS6 a išli smerom na Martin, tam sa stretli s C. U., ktorý prisadol ku nim do auta a išli do Čiech. Prišli vo večerných hodinách. Povedali už presne, ako to bude celé prebiehať, že kadiaľ sa pôjde po krádeži, že kde sa skryje auto, z čoho usúdil, že tam už predtým boli. Tiež čakali, kým nastane nejaká nočná hodina, kým už nebudú ľudia behať po uliciach vonku. Boli tam nejakí; jeden alebo dvaja; ktorí dávali pozor, lebo ich počul cez vysielaciu. Na námestie, kde bola zmenáreň, prišli v noci. Ku zmenárni sa išlo cez veľkú drevenú bránu. Nevedeli pred bránou zaparkovať, lebo tam bolo zaparkované iné auto. Zdá sa mu, že na aute rozbili okno a odtlačili ho niekoľko metrov ďalej, aby im nezavadzalo. Autom zn. Audi RS6 nacúvali k drevenej bráne, cez ktorú vošli na malé nádvorie, kde boli vonkajšie bezpečnostné dvere do zmenárne. Dvere vypáčili krompáčom a pajsrom a potom O. Q. I. C.Š. U. vbehli do zmenárne s pripraveným oceľovým lanom a upevnili ho na trezor, ktorý bol vo vnútri. On v zmenárni vo vnútri nebol, preto nevie popísať, ako to tam vyzeralo. Keď to bolo upevnené, vrátili sa k autu zn. Audi RS6 a O. Q. sa za pomoci auta pokúsil trezor vytrhnúť. Ten sa tiež zasekol, niekoľkokrát sa ho snažil vytrhnúť, ale nedarilo sa mu to, potom boli vyrušení obyvateľmi objektu. Preto nasadli do auta, na ktorom tam prišli a odišli do lesa, kde čakali do rána, kým nezačnú jazdiť po ceste iné autá a potom sa vrátili na Slovensko až ráno. Do Frýdku - Místka išiel autom zrejme len s O. Q., nepamätá si, či išiel s nimi aj C. U.. Vozidlo zn. Audi RS6, na ktorom vykonali krádež, kúpil on J. O. Q. v Čechách, ale komu patrilo, nevedel uviesť. Išlo o vozidlo, ktoré používali pri oboch krádežiach. To auto nejazdilo bežne, požívali sa len na takéto

ich nočné aktivity, toto auto parkovalo v Banskej Bystrici v podzemnej garáži. Myslí si, že na Fončorde. Na prvom skutku mal O. Q. úlohu šoféra. On s C. U. mali za úlohu prekonať zavreté dvere a dostať sa k trezoru, trezor upevniť s oceľovým lanom, aby ho O. Q. mohol vytiahnuť von. On s C. U. vypáčili tie prvé vchodové dvere, potom vypáčili ďalšie dvere, ktoré išli do zmenárne. Keď boli v tej miestnosti zmenárne, tak tam už bolo čidlo alarmu. Potrebovali sa dostať za takú prepážku, kde bol trezor, tak dvere k tomu trezoru vypálil C. U. tou motorovou pilou, takže v tom objekte zmenárne bol určite on a C. U.. To, kto upevnil trezor, či on alebo C. U., nevedel. O. Q. sedel v aute a čakal, kedy mu dajú signál, že ho môže vytiahnuť von. Pri druhom skutku bol tiež O. Q. šofér. Tie veľké dvere do objektu, pred ktorými stálo auto, čo posúvali, boli zamknuté, ale ešte pred samotnou krádežou ich dopredu otvorili. Keď tie dvere pripravili, tak čakali na nočnú hodinu, aby mohli ísť vykonať krádež. On s C. U. boli spolu s O. Q. v aute. Dvere mali odomknuté, tak on a C. U. vošli do objektu a on alebo C. U. nejakým pajsrom, alebo pripraveným náčiním vypáčili ďalšie dvere. Keď boli otvorené dvere, tak už do priestorov samotnej zmenárne vošiel dnu C. U. aj s oceľovým lanom. To, ako to vo vnútri prebiehalo, nevie, lebo sa vrátil naspäť ku autu. Potom tam prišiel aj C. U. I. O. Q. sa pokúsil ten trezor vytiahnuť. Nespomína si, či pri prvom skutku vo Frýdku - Místku urobili niečo na odlákanie pozornosti polície, ale pri ďalšej zmenárni v Litomyšli podpálili auto zn. Mercedes.

Rukou písané poznámky si písal sám, pretože M. Q., ktorý mu mal pomáhať v trestných veciach, mu povedal, aby sa to napísalo s tým, že keby chcel spolupracovať s políciou tak že by sa to pri nejakom výsluchu rovno odovzdalo ako dôkaz, že chce spolupracovať s políciou. Poznámky boli zaistené v byte, ktorý mal prenajatý H. E., pretože v tom čase býval v Rakúsku a H. E. tiež vedel, ako to tam celé prebieha, lebo sa spolu vtedy rozprávali o jeho trestných veciach. Nevie, či náhodou on to nemal niekomu odniesť na nahliadnutie, tak mu tie poznámky poslal. Tuší to bolo mailom, poslal mu naskenované poznámky, asi z priateľkinho mailu. Poznámky si písal s niekoľko ročným odstupom niekedy v roku 2017 a skutky sa stali v roku 2011. Ďalej uviedol, že osoby, ktoré dávali pozor pri krádežoch, nezabezpečoval on, ale zrejme O. Q. I. C. U.. On osoby nevidel, nevie, kto to bol a koľko ich bolo. Počul tie osoby len cez vysielacčku, ale podľa hlasu ich nevedel identifikovať. Ako spomínal, tak tam boli dvaja alebo traja na každom skutku, ktorí dávali pozor. Nevedel určiť, či na oboch skutkoch boli tie isté osoby. Ani navzájom sa nebavili, kto bude prítomný na krádeži. V prípade páchania skutkov mali finančnú motiváciu, zisk si delili podľa množstva peňazí v trezore on, C. U. Q. I. O. Q.. O náklady neúspešných krádeží sa nedelili, uhradil to O. Q. a potom to z najbližšej úspešnej krádeži stiahol. E. R. pozná ako kamaráta C. U., stretol sa s ním v servise v Banskej Bystrici. Dával si u neho opravovať auto. Aktuálne je jeho vzťah s O. Q. antikamarátsky.

Myslí si, že veci určené na spáchanie skutku zabezpečil O. Q. (t. j. pajsre, krompáč), ale nepamätá si presne. Pri prvom skutku nebol v kontakte s osobami, ktoré mali strážiť prístupové komunikácie. Komunikovali cez vysielacčky. S osobami, ktoré mali strážiť prístupové cesty, komunikoval O. Q.. O. Q. bol šofér. On s C. U. boli vo vnútri predajne. Cez vysielacčky komunikovali aj počas cesty, ale boli to len strohé pokyny. On síce počul hlas, ale nevie uviesť komu patril. Osobu E. Q. pozná, stretával sa s ním, bol to brat jeho bývalého kamaráta, t. j. O. Q.. Nevedel uviesť, komu hlas vo vysielacčke patrí, či patril E. Q., nakoľko to aj skresľuje. Moment, prečo odišiel zo zmenárne vo Frýdku - Místku, bol príchod policajného auta. On s C. U. hovorili, nech idú preč, keď sa zasekol trezor, nedostali žiadne echo. S posádkou druhého auta sa nestretol, dostali defekt na Audi RS6 práve na zadnom kolese, nemali rezervu. O. Q. I. C. U. išli zariadiť gumu na auto. Druhé miesto skutku - Litomyšľ vytypoval O. Q.. Dnu v objekte zmenárne bol len C. U.. Auto na odlákanie pozornosti podpálil možno aj on, O. Q. asi nie, on bol šofér. Nevedel uviesť, či bolo vidno na horiace vozidlo. Pred zmenárňou museli odtlačiť auto, aby vošli dnu. Pri krádeži ich vyrušil nejaký obyvateľ. Nevidel žiadnu inú osobu okrem Q. I. U.. Pri tipovaní miesta si našli aj miesto, kde po krádeži prečkajú do rána. Všetky skutky, za ktoré je stíhaný a nebol za ne ešte odsúdený, spáchal s Ivanom Q. I. J. C. U.. Mechanizmus páchania trestnej činnosti vymyslel zrejme O. Q.. Prvá krádež bola zlatníctvo. Zdá sa mu, že v Litomyšli bol iba raz. Očakávali, že v trezore bude viac ako 50 000,00 Eur. Pri prvom skutku vedel, koľko má pani v trezore, keď išiel na ohliadku a chcel vymeniť 40 000,00 Eur. O. Q. zadeloval úlohy.

Prokurátor postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku odstránil rozpor vo výpovedi obžalovaného z prípravného konania (č. I. 185) a z hlavného pojednávania, aby vysvetlil, čo mal na mysli vyjadrením: „Oni mi už presne povedali, že ako to bude celé prebiehať...“, keď na hlavnom pojednávaní povedal, že tak mal robiť O. Q. I. S. O. Q. I. C. U.Á.. Obžalovaný vysvetlil rozpor tak, že skutky organizoval O. Q.,

ktorý všetko zaobstaral. On vytipoval miesto v prvom skutku, Q. ho vytipoval v skutku č. 2. Či o všetkom dopredu vedel aj U., uviesť nevie, nebavili sa o tom.

Obžalovaný C. U. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že nemôže urobiť vyhlásenie o svojej vine a vyjadrí sa k obžalobe ako aj trestnému činu, pretože to, čo je písané v obžalobe, nie je v skutočnosti tak, ako sa stalo. Prípado sa stal pre desiatimi rokmi, tak je preto potrebné ozrejmiť, ako sa to stalo. Je pravdou, že sa zúčastnil týchto dvoch skutkov, doznal sa k tomu, ale uviedol, že ho zavolať O. Q.. O. Q. bol vlastne organizátor aj návodca týchto činov, on pripravil aj auto, aj náradie. To bolo všetko v jeho ržii. Ďalšia závažná vec uvedená v obžalobe, prečo nemôže dať vyhlásenie, je tá, že ani R. a ani nebohý G. pri tomto skutku neboli, je to úplný nezmysel, je to výmysel Q., ktorý uvádza týchto dvoch, že tam boli a vlastne tam neboli. V skutočnosti tam bol Q. kamarát a jeho brat. Q. je kajúcnik, s ktorým všetko súvisí a aj to za, čo je on vo výkone trestu. Všetky skutky, za ktoré sedí, spolu súvisia, aj v súčasnosti si odpykáva trest, ktorý zorganizoval brat O. Q.. Skutky sa stali, je to pravda. V Čechách boli na aute O. Q., ale predtým tam v živote nebol. Podieľal sa na skutku, pretože mal zlú životnú situáciu, jeho manželka bola tehotná, bola na rizikovitom tehotenstve. Išiel kradnúť. Nevedel, ako a koľko peňazí tam bude. Myslel si, že ak zarobí 5 000,00 Eur a plus si odpočíta dlžobu, ktorú mal u O. Q.. Jeho úloha bola vylomiť dvere a to, čo mu povie Terek, to spraví. Mali náradie, ale vysielacku mal iba O. Q.. Ani T., ani on nemali vysielacku, to znamená, že iba Q. komunikoval s tými dvoma ľuďmi, ktorí tam boli. Preto nemôže súhlasiť s vyhlásením o vine.

Podstata tých skutkov je rovnaká, ale keby sa stalo, že ten jeden skutok vyjde, vráti Q. peniaze a ten druhý skutok sa už v podstate nestane. To Q. nútil jeho aj T.. Q. chcel iba peniaze a peniaze. Preto nútil jeho a T., nevie či mu bol aj T. dlžný. Ani pri druhom skutku nevedel, koľko bude peňazí v trezore. Ani raz nevedel, koľko peňazí bude v trezore. Tiež uviedol, že on vlastne upustil od konania, keď videl, že to nemá význam, čo by mal potvrdiť aj T.. R. tam nebol vôbec, a preto nemôže vypovedať, že tam bol. O. Q. brat dával pozor. Pri tom druhom skutku, čo sa týka toho zapáleného auto, uviedol, že on nemá problém sa priznať, keby to spáchal, ale on to určite nezapaľoval, ak to niekto zapálil tak určite Q., alebo možno to boli tie oká, ale nepamätá si to. Ďalšia vec je, že skutok sa stal v Českej republike, kde je úplne iná trestná sadzba, iný paragraf a aj výška škody sa súdi v Českej republike inak. Nechápe, prečo má dostať desať až pätnásť rokov, keď v podstate nič z miesta činu nezmišlo. Ďalej uviedol, že od začiatku nesúhlasil, aby bol podľa slovenských zákonov súdený. Vypovedal by aj v prípravnom konaní, ale policajti, čo ho vypočúvali, chceli, aby svedčil proti takým ľuďom, ktorých ani nepozná, chceli z neho urobiť kajúcnika. Nebolo to také normálne „formálne vypočúvanie“, vyšetřovala to NAKA. Tak nevypovedal. Chodili za ním do väzby a strašili ho, že dostane desať až pätnásť rokov za to, že nechcel spolupracovať, tak ho prehadzovali z cely na celu, ku všelijakým bezdomovcom. Ďalej uviedol, že jeho obrana spočíva v tom, že aj keď sa k samotným skutkom priznáva a bol tam, upustil od konania. Tiež uviedol, že po prečítaní spisu je sporné, či tam boli vôbec nejaké peniaze, ako sa uvádza v obžalobe. Jeden trezor nebol ani otvorený, nevie sa ani, čo tam bolo, sú to len tvrdenia zamestnanca, že tam bol a v druhom prípade trezor bol otvorený, ale až o deviatej hodine ráno, nie po skutku v noci, to znamená, že policajti odišli z miesta činu a vrátili sa tam až ráno a nikto, žiadna zákonná osoba ani policajti nespočítal peniaze. Ľutuje tento čin, priznáva sa k nemu a reálnu škodu zaplatí, bude ju splácať.

Vo Frýdku - Místku bol prvýkrát v deň, keď išiel kradnúť. Prišli v noci. Q. to mal všetko dohodnuté, teda aj tých dvoch, čo dávali pozor, ale to on nevie, kto to bol, oni tam s nimi ani neboli, boli mimo. Q. sa treba opýtať, kto to bol, on s nimi komunikovali vysielackami. Na miesto činu išli autom. S Q. I. T., alebo s tými ďalšími osobami, nevie, bolo to už pred desiatimi rokmi. Značky áut, ktoré sa používali, boli Audi a Škoda Octavia. Odkiaľ vyrážali, si presne nepamätá, buď to bolo tak, že išli z Banskej Bystrice, alebo sa išlo z Martina, kam prišiel, a prestúpil k nim do auta. Skutok prebiehal za účasti piatich osôb. Q. mu povedal, že on nechcel, aby T. vedel o tých dvoch. T. pozná Q. brata. Pri prvom skutku bol priebeh činu asi taký, že prišli pred ten objekt autom (on, Q. I. T.). Vytlačili dvere, Q. približne povedal, kde sú dvere. Q. bol šéf, on to riadil. Vyrezal dvere. Do priestoru zmenárne vošli všetci traja. Išiel vrátiť pílku do auta, zapol lano o auto a Q. mu kázal opásť lano okolo trezora, tak išiel, on to režíroval, tak to, čo mu kázal, robil. Nepodarilo sa trezor vytrhnúť, lano sa roztrhlo. Boli tam dlho, on s T. chceli odísť. Do toho videli policajnú hliadku, ale nevidel nič, že by tam bolo hlásené vysielackou. On s T. nemali vysielacku, takže nemohli s nikým iným komunikovať. Jediný, kto mal vysielacku, bol Q., ale on nepočul, že by s niekým komunikoval. Nevie uviesť mená vyšetřovateľov, ktorý ho nútili, aby vypovedal, nebola to normálna komunikácia, boli to vyhrážky, preto nekomunikoval. Auto zn. AUDI RS6 patrilo Q.. Koľko ho pred skutkom vlastnil, nevie, kúpil ho v Čechách. Auto bolo v Banskej Bystrici na Fončorde v garáži.

Q. má byť v Banskej Bystrici. Q. nehovoril nič dopredu, on proste povedal, že je robota, že si zarobia peniaze a všetko ostatné povedal po ceste. Aj T. sa to dozvedel len večer pred akciou. V súvislosti s vecami používanými pri trestnej činnosti uviedol, že rukavice a kuklu mali svoje. Laná a ostatné veci nezabezpečoval. Keď sa nepodarilo trezor odniesť, Q. nadával T. aj jemu, odišli, dostali defekt, odstavili auto v lese. Q. P. T. čakať v lese, pretože nechcel, aby ostatných videl T., pretože tam bol Q. kamarát a jeho brat. On s Q. išli na hlavnú cestu pešo, zobrali z Q. auta rezervu a išli do lesa. Za obdobný čin si teraz odpykáva trest a tam bol tiež Q., Q. T. I. Q. kamarát. Uviedol, že Q. si svojich kamarátov chráni. Čo sa týka druhého skutku, ktorý je uvedený v obžalobe, ten bol preto, lebo Q. potreboval peniaze. Zdá sa mu, že na tom mieste bol dvakrát, ale prvýkrát bola hmla, tak museli odísť a vrátili sa asi o týždeň. Zdá sa mu, že Q. brat bol aj pri tom druhom skutku a tiež tam bol aj ten jeho kamarát, ale nevie meno. Na miesto sa prepravili približne rovnakým spôsobom z Banskej Bystrici alebo Liptovského Mikuláša. Išli na aute zn. Audi, Octaviou alebo BMW. Po ceste do Čiech sa posádka jedného auta nestretla s posádkou druhého auta. Q. s vysielaczkou komunikoval s druhou posádkou, ale on túto komunikáciu nepočul, ani T. nemohol komunikáciu počuť tak ako on, v aute bol hluk, hralo rádio. Nepamätá si, kde sedel, Q. komunikoval ticho, on chcel pred T. utajiť, kto tam ide. Nezabezpečoval ani veci, všetko zabezpečoval Q.. Na otázku, kedy sa dozvedel o zapálení auta, uviedol, že Q. ho musel zapáliť. Q. opustil auto viackrát (WC, chystanie lán). O samotnom skutku sa dozvedeli po ceste, že ide o trezor, ale nevedeli, koľko peňazí tam bude. Prišli tam, stálo tam staré vozidlo, to odtlačili, boli tam staré dvere, tie otvorili po tom, ako auto odtlačili. On s T. išli dnu, videli tam ďalšie železné dvere a povedali, že idú preč, pretože tu sú dvere, ktoré sa nedajú otvoriť. Q. začal kričať na T., vyskočil z auta von, kázal T., aby išiel s ním, kričal a spoločne otvorili dvere. Q. sa pokúšal vytiahnuť trezor, nedalo sa to, on si sadol do auta, ešte chvíľu sedeli v aute. Zaregistrovali pohyb. Odišli na jeho naliehanie, potom Q. zazeral celú cestu. Pred skutkom v objekte neboli, nepamätá si to. Dlhoval 10 000,00 Eur. Q. ešte skôr za trestný čin, za ktorý sedí. Za akciu dostal 5 000,00 - 6 000,00 Eur. Z objektu odišli. Komunikácia medzi posádkami prebiehala vždy len cez vysielacky.

Otázky obhajcu smerovali k ozrejmieniu situácie obžalovaného U. a obžalovaného T. vo vzťahu k ich konaniam, kde obžalovaný T. doteraz nebol odsúdený za trestnú činnosť, za ktorú obžalovaný U. vykonáva trest. Obžalovaný T. bol uznaný vinným len za trestnú činnosť súvisiacu s podplácaním. Tiež uviedol, že motiváciu pre napísanie poznámok o jeho skutkoch bola nešťastná náhoda, že sa aj z E. vyvinul kajúcnik. Motivácia kajúcnika O. Q. je podľa neho vypočítavá, pretože mu boli pozastavené trestné stíhania, ale má vedomosť, že spôsob života nezmenil.

Obžalovaný E. R. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, nezúčastnil sa na trestnom čine a ani o ňom nemá vedomosť.

Na otázky prokurátora uviedol, že v mestách, kde boli spáchané skutky v roku 2011, určite nebol. V týchto mestách nebol určite páchať trestnú činnosť, nespomína si, či cez tieto miesta niekedy prechádzal. Na otázku prokurátora, či poznal obžalovaných pred spáchaním skutkov, uviedol, že U. pozná dávno, tak od roku 2008 alebo od roku 2009, stretávali sa tak, ako prišlo, aj auto mu opravoval. Ďalej uviedol, že nemal vedomosť, že by U. páchal majetkovú trestnú činnosť. Q. mu spomínal U., keď sa vrátil z výkonu trestu, videl ho v aute. K osobe T. uviedol, že si je nie istý, či s ním neprišiel do kontaktu tak, že s ním prišiel U. Q. C. o servisu, ale meno mu nič nehovorí.

Na otázku obhajcu, ako si vysvetľuje, že ho pán Q. spomína ako osobu, ktorá mala byť prítomná pri uvedených skutkoch, uviedol, že nevie. Ďalej uviedol, že v súčasnej dobe si zarába na živobytie údržbou áut.

Na otázku samosudcu, nech uvedie ako pozná T. uviedol, že meno mu nič nehovorí, ale marí sa mu, že mu opravoval auto.

Znalec D. C. predniesol na hlavnom pojednávaní odborné vyjadrenie č. 57/18/S a 58/18/S vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty v súlade s jeho písomným vyhotovením (č. I. 673 - 679, č. I. 691 - 697). Podľa odborného vyjadrenia č. 57/18/S bola všeobecná hodnota posudzovaného majetku stanovená v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku ku dňu 11. 08. 2011 na 1 762,02 Eur s 20 % DPH. Podľa odborného vyjadrenia č. 58/18/S bola všeobecná hodnota posudzovaného majetku stanovená v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej

hodnoty majetku ku dňu 02. 12. 2011 na 988,62 Eur s 20 % DPH. Na záveroch odborného vyjadrenia č. 57/18/S a č. 58/18/S trvá.

Na otázky obhajcu uviedol, že pri záveroch odborného vyjadrenia vychádzal zo spisového materiálu, kde bola celá fotodokumentácia s tým, že veci neboli videné a nebol ani na ohliadke miesta. Konkrétne vychádzal z výpovedí, faktúr za opravu a fotodokumentácie. Obsah trezora a výška finančných prostriedkov neboli predmetom odborného vyjadrenia. Nebol v kontakte s poškodenými. Ale škoda, ktorú si uplatňovali poškodení u českých poisťovní, bola rádovo vyššia ako v odbornom vyjadrení. Na otázku obhajcu, či má oprávnenie ako znalec vyčíslávať škodu v cudzine, uviedol, že si nie je vedomý, že by to bolo nejakým spôsobom limitované, ale v tomto prípade vzhľadom na rozsah poškodených vecí zložil sľub znalca. Dôvodom, prečo nekontaktoval českú stranu ohľadom poškodenia, bola skutočnosť, že fotodokumentácia v spise a priložené faktúry boli postačujúce. Na otázku, či sa vie vyjadriť k miere poškodenia trezorov a či boli trezory otvorené, uviedol, že v prípade poškodenia išlo len o kozmetické vady a k otvoreniu trezorov sa nemal vyjadrovať, nebolo to predmetom odborného vyjadrenia.

Obžalovaný C. U. po výsluchu znalca uviedol, že nikto neprepočítal finančnú hotovosť a preto nie je ustálená ani výška škody z poškodených trezorov. Domnieval sa, že predvolaný znalec sa bude k tomu vedieť vyjadriť, no tento posudzoval len poškodenie trezorov a vyčíslenie škody za ich prípadnú opravu.

Svedok H. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, uviedol, že pozná len T. z Liptovského Mikuláša; ostatných obžalovaných nepozná vôbec. Vypočutý bol už v minulosti, ale myslí si, že to bolo iba v súvislosti s mailom, ktorý mu poslal T., ale o samotnom skutku, ako prebehol, nevie vôbec nič. Mail súvisel s tým, že T. chcel vymeniť svoju slobodu za slobodu aj týchto dvoch. V podstate si chcel pred sudcom zabezpečiť beztrestnosť skutkov, ktorých sa dopustil. Bolo ich asi šesťdesiat, nevedel uviesť, ktoré presne. T. mu poslal mail, ktorý obsahoval jeho popis skutkov, ktorých sa dopustil a on ho mal poslať ďalšej osobe, ktorá mala zabezpečiť to, že T. bude v pozícii svedka, že nebude potrestaný. Predmetné poznámky boli nájdené pri domovej prehliadke v mailovej schránke. I. T. a on boli stíhaní spolu za korupciu, ku ktorej sa svedok priznal.

Na otázky obhajcu uviedol, že poznámky mali byť určené do Žiliny. O. Q. pozná zo sídliska dlhé roky, navštevovali sa a aj dnes sa navštevujú. Vychádzajú spolu normálne. Nemá vedomosť o prejednávanej trestnej činnosti. S T. sa o nej rozprávali len všeobecne.

Svedok O. Q. uviedol, že trestné činy sa stali v auguste 2011 v Českej republike. Vo vzťahu k obžalovaným uviedol, že pozná všetkých troch obžalovaných, pána U. pozná aj z výkonu trestu odňatia slobody sedeli spolu na izbe, pána R. pozná cez pána U. I. H. T. pozná z Liptovského Mikuláša. Spojila ich trestná činnosť, žiaden iný vzťah tam nebol. Viedol sa taký život. Čo sa týka trestnej činnosti, išlo čisto len o krádeže. Čo sa týka dvoch skutkov v Litomyšli a Frýdku - Místku, k tým skutkom došlo tak, že tie zmenárne vybavil on s T.. Po Poľsku, v Českej republike tipoval zmenárne a v prípade najlepšieho miesta vybral. Keď už boli vybraté zmenárne, potom oslovil U.. Potom tam išli najprv pozrieť, tak mesiac, mesiac a pol pred akciou, pozreli si všetky požadované únikové cesty a miesta, kam sa schovajú. Potom oslovili U., ten oslovil R.. To bola taká príprava na to a ešte si pripravili, čo potrebovali, náradie a tak. Počkali mesiac, mesiac a pol, možno tri týždne kvôli kamerovým záznamom v meste okolo zmenárne a potom išli vykonať krádež. Čo sa týka mesta Litomyšľ a Frýdku - Místku, krádež prebiehala tak, že sa vopred dohodli na ten konkrétny deň na týchto miestach, rozmiestnili všetky oká, ktoré potrebovali. Vo Frýdku - Místku a Litomyšli bol prítomný ešte aj nebohý G.. Na týchto dvoch miestach použili auto zn. Audi RS6. K prvému skutku v Litomyšli uviedol, že v určitú hodinu, keď už boli rozmiestnené oká, tak išli pred skutkom zapáliť auto k zmenárni, nie ku hlavnému vchodu, ale k bráne, tú otvorili a následne vylomili dvere do zmenárne, keď vytrhli trezor, potom zaznamenali pohyb. Nejaký pekár alebo mliekar vybehol, tak museli ujsť a trezor tam ostal, chvíľu boli v lese a ráno potom odišli. Vo Frýdku - Místku to bolo rovnaké, tiež rozmiestnili oká, ale tam sa zas zasekol trezor pri vyťahovaní za pomoci lán na aute, potom videli policajnú hliadku a následne utiekli z miesta činu. Ešte dostali defekt. Auto nechali v lese. T. ostal v lese pri aute, potom išli vymeniť koleso.

Na otázky samosudcu, aké konkrétne činnosti vykonávali obžalovaní pri skutkoch a či sa aj nejakým spôsobom maskovali, uviedol, že R. I. G.Š. boli oká a on, T. I. U. sa podieľali na krádeži. On bol šofér. U. sedel vždy vedľa neho a T. sedel vzadu. Čo sa týka aj toho zapáleného auta v Litomyšli, nevedel uviesť, či to zapálil on alebo kto, ale to boli všetci traja stále spolu a oká boli stále na svojich miestach. Uviedol, že on a T. tipovali miesta na krádež. U., T. a on vykonávali krádež. Na krádeži sa

používali vysielачky, spojenie bolo stále cez vysielачky, ďalej sa používali oceľové laná, pajsre, kukly na maskovanie. Oblečenie bolo čierne, ale nebolo nijak špecifické, jednoduché a tmavé.

Na otázku obhajcu uviedol, že momentálne je trestne stíhaný za obdobnú trestnú činnosť, ale v tomto prípade a aj niektorých ostatných má trestné stíhanie prerušené. Na otázku, či vie viesť nejaký konkrétny dôkaz, že sa skutku zúčastnil R., uviedol, že tam je dôkazom T. I. U., ale nevie, ako vypovedali. R. mu opravoval aj auto, zdá sa mu, že to bolo BMW, ale konkrétne je to 10 rokov, nevie, čo má povedať, konkrétny dôkaz nemá. Ako dôkaz môže uviesť len jeho svedectvo, že tam bol aj R.. Ešte uviedol, že vtedy mal čierneho PATHFINDERA. Na otázku, podľa akých kritérií tipovali miesta, uviedol že po Českej republike a Poľsku tipovali miesta a potom vyhodnotili, ktoré sú vhodné. Na otázku, či vedel, aká konkrétna suma bola v trezore, uviedol, že to nikdy nevedel, mohli len odhadovať. Na otázku, či sa im niekedy stalo, že ukradli trezor a nič v ňom nebolo, uviedol, že stalo, ale to bol iný spôsob práce, potom našli iný spôsob a to taký, že prišli ráno (ale nie v deň krádeže) do zmenárne. Zmenil 100 000,00 Kč až 200 000,00 Kč alebo forinty zmenil, aby odhadol počet valút a z toho usúdil, či sú tam peniaze, alebo nie. Tento poznatok bol starý asi mesiac. V konkrétny deň krádeže tam neboli. Kvôli kamerovým záznamom nechávali odstup tri týždne až mesiac. Na otázku, či bolo technicky možné trezory zobrať a naložiť do auta, uviedol, že to bolo určite možné, ale pri týchto dvoch skutkoch sa zmenila teória. Jeden trezor sa zasekol (tam boli dohodnutí, že rozpíja pult). Trezor sa zasekol medzi stolík a predajný pult vo Frýdku - Místku a v Litomyšli bola chyba na jeho strane, pretože mal prudšie odštartovať a vytrhnúť ten trezor. Tam ich potom prekvapil pekář alebo mliekar, ktorý utekal k nim. Potom upustili od konania, ale on nechcel. Valihora bol vo Frýdku - Místku na čiernom PATHFINDERI a on bol na Audi RS6 a v Litomyšli mali požičané auto z požičovne. R. bol sprievodné oko. Ak sa požičiavalo auto, požičiaval ho U. od kamaráta z požičovne, niekde pri Tesco, ale nevie uviesť konkrétne.

Na otázky obžalovaného C. U., prečo zamieňa R. so svojim bratom uviedol, že je to klamstvo. Jeho brat bol s nimi na trestnom čine iba raz, niekde v Tvrdošine a to ho vylúčil ako sprievodné oko. Ďalej uviedol, že R. H. B. U., čo potvrdil aj U.. Tiež uviedol, že skupina bola on, U., T.P., R. I. G.. Na otázku, kto upustil od konania pri trezoroch, uviedol, že môže byť, že zo strany U.Á. bolo navrhnuté, aby odišli, to bolo spoločné konanie, od ktorého sa dopustilo.

Na otázky prokurátora uviedol, že veci na trestnú činnosť si zabezpečoval každý sám (kukly, rukavice). Čo sa týka oceľového lana, to bol kúpiť s T., ale vie, že aj U. bol kupovať lano. Vysielачiek mali šesť až osem kusov. Vysielачky mal aj U., ale tie sa nepoužívali, pretože mali slabší dosah. Auto Audi RS6 sa používalo pri krádeži v noci, parkovalo v podzemnej garáži. Keď išli páchať trestný čin, tak oká išli dopredu a na Audi RS6 išiel on, T. I. U.. S posádkou druhého auta komunikovali cez vysielачky. Na otázky prokurátora uviedol, že úplný počiatok trestnej činnosti bol, keď U. prišiel z basy a keď sa stretli. Už v base sa cvičil na trezory. Na otázku, ako vedeli, kde bol umiestnený trezor a aká bola výška hotovosti v ňom, uviedol, že mal na to spôsob, keď prišiel do zmenárne ráno prvý, keď sa zmenáreň otvára už stál pri okienku a pani odkódovala alarm a on psychologicky na ňu spustil, že sa ponáhľa, potom v Českej republike zmenil 200 000,00 Kč na forinty, tak z toho usúdil, či je tam dostatočné množstvo peňazí, či sa peniaze nechávajú v noci v trezore. Do trezoru nikdy nevidel. Druhý spôsob by bol taký, keby videl, že pani vytiahla peniaze z tašky, tak by vedel, že peniaze neostávajú v noci v zmenárni, ale nosia sa ráno do zmenárne.

Na otázky obhajcu uviedol že otvorenie trezora prebiehalo klasicky a v Litomyšli mali plán, že po trestom čine ho zakopú a potom by sa vrátili späť. Ďalej odpovedal na otázky, že zisk si delili rovným dielom, on, T. I. U. podľa výšky ukradnutej hotovosti a potom peniaze prerozdělili okám, ale oká dostávali minimum maximálne tri, štyri až päť tisíc Eur. Na otázku obhajcu, kto zabezpečil české ŠPZ uviedol, že určite boli kradnuté, ukradli ich oni traja spoločne - odtrhli ich z auta. Oká určite nie. Náklady na neúspešnú akciu znášal on z vlastných peňazí a z vlastných peňazí financoval aj okružné jazdy. Z ukradnutých peňazí sa odrátali náklady a čistý zisk sa delil. Na otázku, či užíva omamné látky uviedol, že teraz neužíva a naposledy užil aj tohto roku, ale momentálne nie je pod vplyvom omamných látok a nemá problém podrobiť sa krvnej skúške.

Na otázku samosudcu, akým spôsobom je možné odhadnúť hotovosť v trezore a či je vôbec možné vidieť množstvo peňazí, uviedol, že je to tak možné, že keď ráno príde do zmenárne ako prvý, keď sa otvára a stojí pri okienku a pani odblokuje alarm a psychologicky na ňu spustí, že sa ponáhľa a zmení peniaze, v Českej republike menil forinty, z toho usúdil, že v trezore je hotovosť, ale do trezoru fyzicky

nevidel. A druhý spôsob by bol taký, keby videl, že vytiahla peniaze z tašky, tak by vedel, že peniaze neostávajú v noci v trezore, ale ráno ich nosí pracovníčka do zmenárne.

Obžalovaný C. U. sa vyjadril, že svedok v niektorých veciach klamal, zavádzal súd, napr. tvrdil, že obžalovaný bol ten, ktorý prišiel s tým, akým spôsobom majú byť vykonané krádeže trezorov. Čo ale nie je pravda, pretože bol až do februára 2011 vo výkone trestu v Ružomberku a jemu sa už vtedy Q. chválil, že skúšal, aké je to vytrhnúť trezor, a vtedy už vytrhol nejaký bankomat, konkrétne na sídlisku Podbreziny v Liptovskom Mikuláši. Ďalej tvrdil, že sa mu oplatí zamieňať R. s jeho bratom, R. pri žalovaných skutkoch nebol s nimi. Čo sa týka toho upustenia od pokračovania v krádeži trezoru, neskôr aj sám svedok povedal, že sa upustilo kvôli nemu, pretože videl, že je to blbosť. Čo sa týka obnosu peňazí v trezore, obžalovaný nikdy nevedel, koľko peňazí tam je, šiel na miesto činu až keď sa malo kraďnúť. Vysielačku mal iba O. Q., iba on komunikoval s okami a len on mohol vedieť, či niekto niečo hlási. Podľa neho to bolo vidieť aj na kamerovom zázname, že iba Q. mal vysielačku.

Obžalovaný I. T. k výsluchu svedka uviedol, že svedok tvrdil, že zmenárne mal vytipovať aj so ním, avšak zmenárneň vo Frýdku - Místku našiel on a zmenárneň v Litomyšli našiel svedok Q. s tým, že do Litomyšlu on a U. šli prvýkrát v deň skutku. Nie je pravdou, že sa pred krádežami stretávali v Banskej Bystrici, pretože stretávali sa v Martine na čerpacej stanici, myslí, že to bol Slovnaft. Tam sa vždy stretli s tým, že s Q. prišli z Liptovského Mikuláša a U. na Audi z Banskej Bystrice. Čo sa týka jeho brata E. Q., nie je vylúčené, že mohol byť zamenený za R., pretože s okami sa ich auto, v ktorom som bol on, U. I. Q., dorozumievali len prostredníctvom vysielačiek a je bežné, že ani pri telefonáte nemusíte spoznať osobu na druhej strane a to isté sa mohlo stať aj v tomto prípade, keď komunikovali cez vysielačky. E. Q. pozná, ale tiež by s istotou nevedel rozpoznať jeho hlas vo vysielačke, takže nevie, prečo by na skutkoch, ktoré sú žalované, nemohol byť aj E. Q.. Vychádza aj z toho, že to mohol byť aj E. Q., lebo pri iných skutkoch to bol práve on, kto bol s nimi a nie je mu zrejmé, prečo by s nami išiel nejaký mechanik, ktorý svedkovi možno opravil auto a poznal ho len takýmto spôsobom. Čo sa týka delby zisku, tiež nie je pravdou, že si oni traja delili zisk rovným dielom. Častokrát to bol práve Q., ktorý si odložil peniaze pre seba navyše. Pokiaľ ide o upustenie konania pri žalovaných skutkoch, k tomu uviedol, že v obidvoch prípadoch to bol práve U., ktorý upustil od konania. Čo sa týka vyjadrenia svedka, že oká v jednom prípade mali ísť na vozidle čiernej farby značky Pathfinder, k tomu uviedol, že si pamätám, že oká išli na čiernom vozidle, avšak malo by ísť o vozidlo značky Octavia Combi, a teda svedok si správne pamätá len farbu vozidla, na ktorom boli oká.“

Obžalovaný E. R. povedal, že svedok klame, on sa žiadnej trestnej činnosti nezúčastnil, hovorí si, ako mu to vyhovuje a vo vzťahu k autu Nissan Pathfinder uviedol, že takéto vozidlo nevlastnil, ani nedržel, čo sa dá aj dohľadať. Nikdy takéto vozidlo nemal.

Svedok - poškodený O. H. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaných nepozná, je konateľom spoločnosti od r. 1993. O skutku, teda o krádeži sa dozvedel až ráno. Ku skutku došlo v meste Litomyšl, nebol pri ňom prítomný. Čo sa týka škody, uviedol, že im vznikla poškodením veci vo výške 33 293,00 Kč. Finančná hotovosť z trezoru odcudzená nebola.

Na otázky obhajcu svedok - poškodený uviedol, že spoločnosť Q. B., J. S. Z. sa zaoberá zmenárenskou činnosťou, zmenárne v Litomyšli a vo Frýdku-Místku patrili tejto spoločnosti. Čo sa týka prevádzky zmenárne ako aj obnosu peňazí, spravuje sa podľa pravidiel a príslušných predpisov Českej národnej banky. Zmenárneň má určenú prevádzkovú dobu, je zabezpečená hlásením na políciu alebo inú službu zabezpečujúcu ochranu. V noci je prevádzka zmenárne uzamknutá a je zapnuté signalizačné zariadenie. Konkrétne prevádzka v Litomyšli má dvoje dvere so špeciálnym zámkom a zabezpečovacie zariadenie. Trezory v prevádzkach sú zabezpečené okrem zámku aj ich prišraubovaním k stene alebo podlahe. V minulosti sa podobné krádeže, teda žeby sa vylomil aj trezor, nestali. Čo sa týka samotného trezoru, ak sa dobre pamätá, v prevádzke v Litomyšli bol prišraubovaný k podlahe. Jednalo sa o trezor prvej triedy, kde váhu nie je schopný presne určiť, ale mohlo ísť možno o 60 kg. Čo sa týka trezoru vo Frýdku - Místku, ten bol tiež prišraubovaný k podlahe. Pri obidvoch trezoroch došlo len k minimálnym poškodeniam, nejakým oterom. Nedá sa presne určiť, koľko peňazí sa v danom čase v priemere v trezore nachádza, nie sú na to stanovené žiadne kritériá, ani minimálna hotovosť alebo čiastka. Obnos peňazí závisí napr. od počtu zákazníkov, od potreby, od druhu meny. V priebehu dňa sa výška hotovosti peňazí v trezore mení. Nemá vedomosť a ani žiadne podozrenie o tom, žeby napr. pracovníci zmenárne mohli niekoho informovať o množstve peňazí v trezore. Čo sa týka samotných skutkov, v Litomyšli v deň

skutku nebol, a pokiaľ ide o prevádzku vo Frýdku - Místku, na to si už nepamätá. Pokiaľ ide o konkrétnu výšku hotovosti peňazí v tejto trestnej veci, uviedol, že táto bola určená na základe uzávierky finančnej hotovosti, a keďže fyzicky trezor poškodený nebol, nebol dôvod na prepočítanie hotovosti. Uviedol, že aj pri inventarizácii nezistili žiadnu odchýlku vo finančnej hotovosti. Čo sa týka priebehu skutku, teda koľkí páchatelia príp. na akom aute sa ho mohli dopustiť, tieto informácie sú mu známe len zo spisu a od pracovníkov. Škoda na veciach vo výške 33 293,00 Kč poisťovňou nebola zaplatená, išlo o náklady na opravu poškodených dverí a uhradili si to sami. Iné veci z prevádzok neboli odcudzené. Prevádzka je zariadená bežne výpočtovou technikou, telefónom, svetlami, prístrojom na kontrolu bankoviek a ďalšou bežnou kancelárskou technikou. Nič z týchto vecí nezmizlo a nebolo poškodené. Ako už uviedol, nedá sa priemerne určiť koľko peňazí sa v nejakom čase v trezore nachádza. Niekedy sa v trezore nachádza aj minimálna hotovosť.

Na otázku prokurátora svedok - poškodený uviedol, že v roku 2011 na konci prevádzkovej doby zmenárne sa hotovosť, ktorá sa neuložila v banke, uložila vždy len v trezore v prevádzke. Na žiadnom inom mieste sa neodvedená hotovosť nemôže nachádzať, nakoľko je na to predpis. Čo sa týka predložených listín v trestnom konaní, tieto uzávierky finančnej hotovosti možno jednoznačne a presne považovať za dôkaz o výške finančnej hotovosti, ktorá sa v čase skutku nachádzala v trezore prevádzky. Pokiaľ príde zákazník do zmenárne a vymieňa si jednotlivé meny peňazí, nie je možné, aby videl do trezoru zmenárne koľko peňazí sa v trezore nachádza.

Na otázku obžalovaného T. I. T. , kto je prítomný na konci prevádzkovej doby zmenárne pri odovzdávaní hotovosti a uzamykaní prevádzky, či je to len zamestnanec alebo aj nejaká iná osoba uviedol, že na túto otázku by nerád odpovedal, nakoľko je to z hľadiska bezpečnosti ich interný predpis.

Na ďalšiu otázku samosudcu, či existuje nejaký zákonný predpis alebo vykonávací predpis určený Českou národnou bankou alebo iným orgánom vykonávajúcim dohľad nad zmenárňami na to, akým spôsobom sa uzamyká prevádzka zmenárne, kto je pri nej prítomný, svedok - poškodený uviedol, že sa jedná výlučne o vnútorný predpis, Česká národná banka nerieši, akým spôsobom a ako jednotlivé zmenárne uzamykajú a odovzdávajú hotovosť.

Obhajca D. R. uviedol, že na CD nosiči, tretej zložke, kde bola odfotografovaná aj hotovosť v papierových bankovkách aj minciach, nie je možné vidieť trezor a teda nie je jasné, či táto hotovosť bola zabezpečená, tak ako to uvádzal poškodený. Poškodený povedal, že trezory v prevádzkach neboli otvorené, nie je zrejme z fotografií, či išlo o hotovosť nachádzajúcu sa v prevádzke zmenárne.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku sa oboznámili zápisnice o výsluchu:

- J. D. E. (Č.. A.. XXX - XXX)
- svedka Karla Lázničku (č. I. 312 - 317)
- svedkyne poškodenej Lenky Lázničkovej (č. I. 336 - 341)
- svedka Jaromíra Škeříka (č. I. 318 - 321)
- svedkyne Ilony Škeříkovej (č. I. 324 - 329)
- svedka Pavla Krejčířa (č. I. 330 - 335)
- svedkyne poškodenej Anny Vrabcovovej (č. I. 342 - 348)
- svedkyne poškodenej Evy Kučerovej (č. I. 369 - 373)
- svedka Ivana Korča (č. I. 378 - 381)
- svedka Davida Landu (č. I. 382 - 383)
- svedkyne Pavly Ručkovéj (č. I. 387 - 390)
- svedka Vladimíra Pešáka (č. I. 395 - 398)
- svedka Adama Landsbergera (č. I. 399 - 402)
- svedka poškodeného Canlan Hana (č. I. 434 - 440)
- svedka poškodeného Miroslava Jansa (č. I. 462 - 476)

Podľa § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku sa oboznámili:

- odborné vyjadrenie č. 57/18/S (č. I. 673-679)
- odborné vyjadrenie č. 58/18/S (č. I. 691-697)
- odborné vyjadrenie č. 15/2019 (č. I. 701 - 709)

Podľa § 269 Trestného poriadku sa oboznámili listinné dôkazy:

- fotodokumentácia vytvorená svedkom C. A. (č. I. 384)

vo vzťahu k obžalovanému E. R.:

- zápisnica zo spisu č. 5Tk/3/2021 zo dňa 08. 04. 2022 (č. I. 1292 - 1296)
- konanie na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 5Tk/3/2021 (č. I. 1388 - 1394 a 1432)
- lustrácia ZVJS (č. I. 1422)
- lustrácia v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (č. I. 1423 - 1430)
- odpis registra trestov (č. I. 1431)

vo vzťahu k obžalovanému C. U.:

- hodnotenie ÚVV a ÚVTOS (č. I. 890 - 891)
- rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 28Tk/2/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/111/2018 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/66/2019 (č. I. 1001 - 1041)
- lustrácia ZVJS (č. I. 1412)
- lustrácia v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (č. I. 1413 - 1414)
- odpis registra trestov (č. I. 1415)

vo vzťahu k obžalovanému T. I. T.:

- hodnotenie ÚVV a ÚVTOS (č. I. 892 - 894)
- lustrácia ZVJS (č. I. 1417)
- lustrácia v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (č. I. 1418 - 1419)
- odpis registra trestov (č. I. 1420)
- rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. 2T/26/2020 (č. I. 1395 - 1410)
- rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 47Tk/1/2019 zo dňa 14. 08. 2019 (č. I. 988 - 999)

Podľa §270 ods. 2 Trestného poriadku sa oboznámili:

- obrazové záznamy na CD nosičoch (č. I. 721 a 725)
- potvrdenie o poskytnutí poisťného plnenia (č. I. 349 - 350)
- valutové vyúčtovanie (č. I. 359 - 360)
- poznámky obžalovaného T. I. T. (č. I. 743 - 744, 746 - 750)
- zápisnice z obhliadok miesta činu s fotodokumentáciou (č. I. 620 - 654)

II.

Obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním, závažnejším spôsobom konania a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu; potrestá sa odňatím slobody na desať až pätnásť rokov.

Zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto zničí alebo poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu; potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Za pokračovací trestný čin podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin

Pokus trestného činu podľa § 14 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Obžalovaný T. I. T. sa ku skutku priznal, vyhlásil, že sa cíti byť vinným. Súd toto vyhlásenie prijal a vo vzťahu k nemu nevykonával dokazovanie o vine, napriek tomu ho vypočul a počas celého hlavného pojednávania vykonával svoje práva aj vzhľadom na skutočnosť, že žalované skutky mali byť spáchané v spolupáchatel'stve troch osôb. Obžalovaný C. U. vo svojej výpovedi priznal spáchanie skutkov, zdôrazňoval však, že on upustil od protiprávneho konania a nevedel, aká finančná hotovosť by sa v trezoroch zmenární mohla nachádzať a teda svojím konaním nemohol spáchať škodu veľkého rozsahu, ako mu je to kladené za vinu.

Jediný, kto spáchanie skutkov popieral, bol obžalovaný E. R., pričom aj obžalovaní U. I. T. T. svojimi výpoveďami potvrdzovali, že sa na skutkoch nezúčastnil, že to bola iná osoba (konkrétne brat O. Q. - E.).

Je nutné konštatovať, že vykonaným dokazovaním nebola spochybnená správnosť záverov o spáchaní skutkov obžalovanými U. I. T. T. uvádzaných v skutkovej vete obžaloby.

Obžalovaný U. síce neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, ale je zrejmé, že neboli z jeho strany spochybnené závery o spáchaní skutkov uvádzaných v skutkovej vete obžaloby. U. sa k žalovaným skutkom priznal s tým, že poprel, že na skutku zúčastnil obžalovaný R. I. F. G.. Naproti tomu uviedol, že pri skutkoch mal byť prítomný Q. T. I. Q. kamarát. Obžalovaný U. v zásade uviedol, že na páchanie trestnej činnosti ho naviedol Q., ktorého vykreslil ako hlavného organizátora a návodcu. Pokiaľ ide o priebeh skutkov, snažil sa svojou výpoveďou navodiť dojem, že od konania v priebehu skutku upustil.

Z výpovede obžalovaného T. I. T. I. J. Q. však vyplýva, že impulzom pre upustenie od konania boli objektívne skutočnosti. Obžalovaný T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní na rozdiel od U. uviedol, že dôvodom odchodu z miesta činu bolo, že trezor sa im vzpriečil a vyrušili ich obyvatelia domu, ale U. vyzval k upusteniu. Q. vo svojej výpovedi uviedol, že on nechcel upustiť od konania, ale bolo to spoločné rozhodnutie. Títo traja aktéri sa síce nezhodli na tom, na koho podnet alebo z akých dôvodov nedošlo k dokonaniu trestného činu, no tvrdenie U., že práve on upustil od konania pre právne posúdenie veci nemá význam, pretože za vinu im je kladené práve to, že sa pokúsili dokonáť trestný čin, ale k jeho dokonaniu nedošlo. Dokazovanie, z akých dôvodov došlo k upusteniu od protiprávneho konania, by viedlo k zbytočným prietahom a bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti. Navyše podiel, účasť jednotlivých osôb na skutku, v prípade uznania viny, možno vyjadriť ukladaním trestu. Žiada sa pripomenúť, že práve U., T. I. O. Q. boli osobami, ktoré trestnú činnosť organizovali, vozievali sa spolu (všetci traja) v jednom vozidle, v ďalšom minimálne jednom vozidle zabezpečili tzv. oká, t. j. osoby, ktoré ich mali vystríhať alebo upozorniť na nebezpečenstvo. Každý z nich používal pri posudzovaných trestných činoch maskovanie, nešlo o činnosť ojedinelú, práve naopak vopred plánovanú, s vedomosťou všetkých troch, čoho sa vlastne zúčastňujú. Možno pripustiť určité odchýlky pri páchaní jednotlivých skutkov (miesto stretnutia, spôsob vytipovania miesta skutku), no zakaždým, ako vyplynulo z ich výpovede, dochádzalo k páchaniu skutkov obdobným spôsobom. Podnetom pre upustenie od dokonania v prejednávanej veci boli s najväčšou pravdepodobnosťou, okrem samotných páchatel'ov, aj ďalšie okolnosti, náhody (zabezpečenie trezoru, prechod pekára či mliekara), s ktorými páchatelia nemuseli počítať. Nemožno preceňovať fakt, že to mohol byť práve obžalovaný U., ktorý mal upustiť od dokonania protiprávneho konania, keď k protiprávnemu konaniu a aj následku došlo.

Obžalovaný U. spochybňuje tiež sumu, ktorá sa mala nachádzať v trezoroch. Uviedol, že on sám nepredpokladal, že môže byť v trezoroch také množstvo peňazí, ako je uvedené v obžalobe. Dôvodmi na páchanie skutkov boli dlhy, keď si požičiaval od Q., a preto sa zúčastnil aj druhého skutku. Túto argumentáciu obžalovaného možno vnímať ako snahu zmeniť právnu kvalifikáciu, kedy okrem iného poukazoval aj na to, že ak by bol súdený v Českej republike, aj hroziaci trest by bol nižší, miernejší. Dokonca sa domnieva, že vec mala byť prejednaná v štáte, v ktorom ku skutku došlo. Ďalej uvádzal, že on je v nevýhodnej pozícii oproti obžalovanému T. T., ktorý vykonáva trest odňatia slobody v trvaní desiatich rokov, čo je horná trestná sadzba pri obzvlášť závažnom zločine krádeže, ktorý je predmetom obžaloby, a teda jemu o nič nejde, nemá problém sa priznať, lebo on vie, že horšie nedopadne. Taktiež je situácia výhodná pre svedka O. Q., ktorý je „kajúcnikom“ a nie je za skutky postihovaný. Naopak, jedine on (C. U.), je v nevýhodnej pozícii, lebo vykonáva len sedemročný trest odňatia slobody a v

dôsledku uznania viny by mohol byť tento trest zvýšený, avšak on od konania upustil, nevedel, koľko peňazí je v trezore. Na jednej strane tak obžalovaný U. nepopiera spáchanie skutku, no jeho cieľom je zmierniť sankciu a znížiť/zmenšiť podiel na protiprávnom konaní, čo nemožno vyhodnotiť inak ako účelové konanie.

Aj z výpovede obžalovaného T. T. a svedka O. Q. je zrejmé, že páchatelia odhadovali, že v trezore sa nachádza viac ako 50 000,00 Eur. Dokonca pred spáchaním skutku si Q. overoval výšku hotovosti v trezore, kedy popísal spôsob odhadu tipovania s tým, že zdôraznil, že nikdy nevedeli presnú sumu, ale len odhad hotovosti. Pretože táto informácia bola stará približne mesiac, v deň krádeže úmyselne vymieňali väčšie množstvo peňazí so zámerom získať konkrétnu predstavu odhadovaného množstva peňazí. Vzhľadom na uvedené obrana prezentovaná U. neobstojí a to aj napriek tomu, že z dokazovania nevyplývalo, že práve U. takýmto spôsobom pri overovaní novej hotovosti v zmenárni postupoval. Na druhej strane si ale obžalovaný U. bol veľmi dobre vedomý, do akej činnosti sa s Q. I. T. T. zapája a motiváciou mu boli aj dlhy voči svedkovi Q., a teda nemožno uveriť obrane, že by mu z takejto protiprávnej činnosti postačoval aj nízky zisk, ktorý by ledva pokryl náklady na akciu a U. by nevyriešil ani situáciu s jeho dlhom a ani nezlepšil jeho životnú úroveň.

Pokiaľ ide o výšku finančnej hotovosti v trezoroch, táto bola vyčíslená spôsobom, kde výška jej vychádzala z účtovnej evidencie s tým, že počiatočné sumy v prvom prípade boli spočítané s odstupom troch hodín a následne došlo k úradnému otvoreniu týchto trezorov a došlo k prepočítaniu mincí, bankoviek. Obhajoba namietala, že bankovky sa nachádzali aj mimo trezoru. Z ohliadky miesta činu vo Frydku - Místku (č. l. 620 - 640) je zrejmé, že trezor bol otvorený a hotovosť v ňom prepočítaná, pričom z fotodokumentácie je zrejmé, že bankovky sa nachádzajú aj mimo trezora, avšak ich výška a mena sa v skutkovej vete obžaloby (vo vzťahu k pokusu trestného činu krádeže) nenachádza, nie je obžalovaným pričítaná za vinu. Pre súd je málo akceptovateľná aj obhajoba v tom smere, že by počas troch hodín, kedy bol trezor otvorený a prepočítaný, bol jeho obsah nejako zmanipulovaný. Zo zápisnice vyplýva, že trezor bol otvorený za účasti pracovníkov zmenárne a zástupcu majiteľa, pričom aj z výpovede poškodeného vyplývalo, že na miesto činu sa zamestnanec nedostavil okamžite po skutku, ale až neskôr. Nie je súdu zrejmé, akým spôsobom by príslušníci PZ alebo iná osoba prelomila zámok trezoru (ktorý poškodený takto nebol) či inak do trezoru vnikla vedomosťou o vstupnom kóde, keďže nič také v konaní nebolo ani len spomenuté či zistené, nieto ešte preukázané. Výška hotovosti je preukázaná aj uzávierkou finančnej hotovosti na č. l. 775 - 777.

Čo sa týka druhého skutku v meste Litomyšl, o prehliadke miesta činu svedčí zápisnica a fotodokumentácia (č. l. 646 - 652), kedy je zistiteľné, že v čase ohliadky je trezor uzavretý, viditeľne nepoškodený, iba v miestach dotyku lana je odretá čierna farba trezoru. Hotovosť sa mimo trezoru nenachádzala, nie je zachytená na fotografiách. K výške škody predložil poškodený doklady (č. l. 561 - 564), ktoré sú takisto uzávierkou finančnej hotovosti.

V oboch prípadoch poškodený vo výsluchu uviedol, že iná suma (nižšia alebo vyššia) sa v čase skutkov v trezore nachádzať nemohla, pretože bola zistená finančnými uzávierkami, pričom v rámci prevádzkovania zmenárne sú viazaní predpismi Českej národnej banky ako aj vnútornými predpismi, z ktorých okrem iného vyplýva, že na konci smeny, pri uzavretí prevádzky zmenárne, zamestnanec postupuje podľa interných predpisov, kedy sa hotovosť odovzdáva do banky alebo sa ponecháva v trezore. Tento postup inak potvrdil aj O. Q. vo svojej výpovedi, keď opísal, ako dokázal približne odhadnúť, či zamestnanec zmenárne má ráno k dispozícii nejakú hotovosť v rôznych menách.

Je nepochybné, že všetci páchatelia vedeli, že v trezoroch, ktoré boli predmetom útoku, sa s vysokou pravdepodobnosťou nachádza suma, ktorá dozaista presahuje len vecnú škodu uvedenú v obžalobe. V prípade trestnej činnosti obžalovaných nešlo o spontánne akcie. Išlo o plánovitú činnosť. Obžalovaní U. I. T. T. sú usvedčovaní výpoveďou svedka Q., ktorý tak svojimi výpoveďami v prípravnom konaní, ako výpoveďou na hlavnom pojednávaní podrobne popísal trestnú činnosť, pomery, kto zabezpečoval veci a akým spôsobom došlo k tipovaniu miesta páchania.

Obrana obžalovaného U. spočívajúca v spochybnení právnej kvalifikácie konania, kde sa predmetné skutky mali stať pred jedenástimi rokmi a právna kvalifikácia je odvodená od výšky škody, resp. od výšky finančných prostriedkov v jednotlivých trezoroch, smerovala k tomu, že obsah trezora nikto nespočítal. Trezor v jednom prípade nebol otvorený a v druhom prípade bol otvorený až ráno, keď prišli zamestnanci

do práce, čo dáva priestor pre manipuláciu s bankovkami a mincami (finančnou hotovosťou). Obhajoba sa zamerala na spochybnenie takejto výšky z hľadiska obsahu trezoru, pretože nebolo preukázané, že v trezore bola taká suma, ako je uvedená v samotnej obžalobe. Paradoxom pre obhajobu je zistenie, koľko z trestanej činnosti získal páchatel' a koľko mala zmenáreň k dispozícii. Ďalej obhajoba uviedla, že skutok sa stal v Českej republike, kde za uvedené protiprávne konanie hrozí trest odňatia slobody v trvaní osem rokov, zatiaľ čo právny poriadok Slovenskej republiky umožňuje uložiť trest odňatia slobody so sadzbou od desať rokov do pätnásť rokov.

Obhajoba v danom prípade tiež neobstojí, pretože vykonaným dokazovaním nebola spochybnená výška finančných prostriedkov v trezore. Tá sa, čo sa týka prevádzky zmenárne ako aj množstva peňazí, spravuje podľa pravidiel a príslušných predpisov Českej národnej banky. Množstvo peňazí sa od počtu zákazníkov, od potreby, od druhu meny mení, ale pokiaľ ide o konkrétnu výšku množstva peňazí v tejto trestnej veci, táto bola určená na základe uzávierky finančnej hotovosti, a keďže fyzicky trezor poškodený nebol, nebol dôvod na prepočítanie hotovosti. Na konci prevádzkovej doby zmenárne sa hotovosť, ktorá sa neuložila v banke, uložila vždy len v trezore v prevádzke. Na žiadnom inom mieste sa neodvedená hotovosť nemôže nachádzať, nakoľko je na to predpis. Čo sa týka poškodeného trezora, jeho otvorenia a prepočítania finančných prostriedkov, tak zo zápisnice z ohliadky miesta činu nevyplýval záver, že by niekto tretí manipuloval finančnou hotovosťou alebo by tento prepočet nebol v súlade so zákonom, a teda bol nezákonným dôkazom, ako sa to snažila obhajoba obžalovaného U. spochybniť.

Obžalovaných U. I. T. T. z trestnej činnosti neusvedčujú len ich priznania sa a výpovede, ale ich pravdivosť je podporená aj svedeckými výpoveďami O. Q. (priamo) a H. E. (nepriamo vo vzťahu k obžalovanému T. T.). Ďalej boli prečítané aj rukou napísané poznámky obžalovaného T. T., v ktorých opísal páchanie trestnej činnosti a v neposlednom rade v logických a časových súvislostiach správnosť právnej kvalifikácie skutkov podporujú aj kamerové záznamy z miest činu a ohliadky týchto miest.

Zhodnotiac vyššie uvedené, z dokazovania bez pochyb vyplynulo, že obžalovaný C. U. a obžalovaný T. I. T.P. z hľadiska objektívnej stránky konali tak, že v bode 1. a 2. obžaloby pokračovacím spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu, a pokračovacím spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocnia a taký čin spáchajú vlámaním závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou, a spôsobia ním škodu veľkého rozsahu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo. Obaja obžalovaní tak konaním v spolupáchatel'stve naplnili znaky skutkovej podstaty a dopustili sa pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona a pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona, zo spáchania ktorých ich súd uznal vinnými.

*

Naproti týmto záverom o uznaní viny dvoch obžalovaných súd po vykonanom dokazovaní vo vzťahu k tretiemu obžalovanému E. R. dospel k odlišnému stanovisku, v dôsledku ktorého rozhodol o oslobodení tohto obžalovaného spod obžaloby.

Obžalovaný E. R. opakovane popieral spáchanie skutkov a jeho účasť na nich popreli aj obžalovaní U. I. T. T. Obžalovaný U. nemal žiadnu pochybnosť o tom, že na skutkoch sa R. nezúčastnil. Obžalovaný T. T. tvrdil, že čo by tam robil, keď sa s Q. nejako zvlášť nepoznali, opravoval mu možno raz auto a vie o tom, že na iných obdobných skutkoch sa spolupodieľal práve brat O. Q. - E.. Uviedol ďalej aj to, že R. sa mal podľa obžaloby na skutkoch zúčastniť ako tzv. oko, ktorá osoba s nimi troma nikdy nešla v jednom vozidle, ale v ďalších vozidlách. Dorozumievali sa s ňou vysielaczkami, kedy tak konal najmä O. Q., ktorý zadával pokyny. Hlas vo vysielacke mohol patriť komukoľvek. Obžalovaný T. T. ďalej spochybnil účasť Valihoru na skutkoch aj tým, že hoci on sám dobre poznal E. Q., jeho hlas vo vysielacke bol zameniteľný, pretože hlas osoby je vo vysielacke ovplyvňovaný hlukom a ďalšími vplyvmi prostredia a prenosu signálu. Obaja, U. I. T. T., tvrdili, že na skutkoch sa mohol zúčastniť aj E. Q., kde svedok O. Q. ako jeho brat ho chráni, pretože aj on sám je oproti nim vo výhodnejšej pozícii.

Účasť obžalovaného Valihoru na skutkoch potvrdzuje len svedecká výpoveď O. Q., ktorá ale pre súd v tomto smere nebola taká vierohodná ako vo vzťahu k obžalovaným U. I. T.. T. Svedok O. Q. pred súdom vystupoval seabedomo a suverénne, nebránil sa ani osobným invektívam k obžalovanému U. a nemal problém konfrontovať obhajcu neprimeranými a nedôstojnými protiotázkami týkajúcimi sa jeho možného užívania omamných látok. V konečnom dôsledku na otázku s užívaním drog odpovedal, avšak až potom, čo ich položil súd, pretože svedok odmietal odpovedať na otázky obhajcovi. Podráždene svedok reagoval aj na otázky súvisiace s jeho postavením v trestnom konaní v pozícii tzv. kajúcnika, kedy je voči nemu trestne stíhanie zastavené a že sa na trestnej činnosti mohol zúčastniť aj jeho brat E., vo vzťahu ku ktorému pripustil, že sa brat zúčastnil jednej takejto akcie. Opakoval, že R. sa práve žalovaných skutkov zúčastnil, použil čierne vozidlo zn. Nissan Pathfinder. Na druhej strane však vypovedal, že na tieto skutky mal účasť R. zabezpečiť obžalovaný U.. Pozornosť súdu svedok O. Q. zaujal aj tým, aký postoj zaujal, a síce „že on v tejto veci nesedí na lavici obžalovaných“. Obhajoba neustále poukazovala na postavenie svedka Q., kedy sa súd aj domnieval, že takéto opakované tvrdenie je účelové s cieľom zmierniť vinu obžalovaných, no pri osobnom výsluchu svedka súd naozaj dospel k záveru, že si svoje postavenie v trestnom konaní „užíva“, kedy jeho správanie možno len dokresliť aj v tom smere, že ho nebolo možné predvolať z adresy pobytu, ktorú má úradne evidovanú, efektu sa minulo aj jeho predvedenie, kedy policajný zbor oznámil, že sa O. Q. nepodarilo včas lokalizovať a jeho účasť sa podarilo zabezpečiť na hlavnom pojednávaní až vtedy, keď prokurátor zisťoval jeho možné telefónne číslo a adresu z iných trestných konaní. Svedok nebol presvedčivý, naopak bol útočný, podráždený.

Možno je to len odstupom času, kedy pamäť aktérov môže oslabovať v zapamätaní si detailov, možno je to len reprodukciou svedka Q. o prežitých udalostiach, avšak na jeho výpovedi je čosi pozoruhodné, pokiaľ ide o účasť tzv. ôk. Za oká označil iba R., nebohého G. a v jednom prípade svojho brata E.. R. nejako bližšie nepoznal, raz mu opravoval auto, no postačovalo mu to na to, aby tejto osobe dôveroval pri páchaní trestnej činnosti, o ktorej sa nemalo vedieť, pretože použili aj tmavé oblečenie, pripravovali sa na trestný čin, ráťali aj s únikovými cestami a oká slúžili na sledovanie a zabezpečovanie miesta činu. V jednom skutku na odpúťanie pozornosti od Q., U. I. T. T. ako hlavných páchatel'ov a od vlámnia sa do zmenárne využili podpálenie osobného motorového vozidla.

Uvedené úvahy súdu možno budú vnímané ako domnienky, no na druhej strane okrem holého (nepreukázaného) tvrdenia svedka o účasti obžalovaného R. na skutkoch, ktoré sú predmetom obžaloby, nebol v konaní produkovaný jediný dôkaz (priamy alebo nepriamy), ktorý by R. usvedčoval z trestnej činnosti a s trestnou činnosťou ju spájal. Obhajoba poukázala na fakt, že obžaloba je postavená na jedinom dôkaze, a to svedectve O. Q. ako profesionálneho svedka s bohatou kriminálnou minulosťou. Nemožno postaviť individuálne odsúdenie na jedinom svedkovi, ktorý má postavenie kajúcnika a jeho priznanie má znaky účelovosti. Obžalovaný C. U. tvrdí, že s samotným „okom“ podieľajúcim sa na páchaní trestnej činnosti bol brat O. Q.. Pričom nemožno opomenúť skutočnosť, že obžalovaný R. spochybnil aj to, že by niekedy vlastnil automobil zn. Nissan Pathfinder.

Skutočnosť, že E. R. bol pribratý ku skutku cez C. U., s ktorým sa poznali, nebola vykonaným dokazovaním preukázaná. Výpoveď svedka O. Q. tak ostala v konaní celkom osamotená a táto jeho výpoveď v kontexte s inými dôkazmi nepreukazuje, že na skutkoch sa zúčastnil aj obžalovaný R.. Uvedené vyplýva aj z výpovede obžalovaného T. I. U..

Z predložených dôkazov, ktoré orgány činné v trestnom konaní zabezpečili a vykonali, ako aj súd vykonal na hlavnom pojednávaní, jednoznačne nevyplývalo, že konanie opísané v skutkovej vete možno pričítať aj obžalovanému R.. Nie je možné z hľadiska strany, ktorá je stíhaná (obžalovaný), aby v právnom štáte mal očakávať, že za všetko, čo mu bude pričítané za vinu, bude hneď aj odsúdený, a to bez ohľadu na to, aké dôkazy a akým spôsobom boli vykonané. Je potrebné zistiť skutkový stav riadne. Súď tento skutkový stav riadne zistený mal, pretože chyby v trestnom konaní boli tak závažné, že, vykonanie ďalších dôkazov pred súdom (dokazujúce skutočnosti, ktoré už mali byť dokázané pri podaní obžaloby) považoval za už neúčelné. Pri takýchto vážnych pochybeniach vzbudzujúcich pochybnosti o jednoznačnej vine obžalovaného R. súď musel tohto spod obžaloby oslobodiť.

Súď s prihliadnutím na uvedené skutočnosti a pri vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov konštatuje, že dôkazy v predmetnej veci vykonané na hlavnom pojednávaní nepreukazujú bez dôvodných pochybností skutočnosti uvedené v podanej obžalobe, teda že skutok spáchal obžalovaný R..

Je nevyhnutné spomenúť aj reflektovanie ústavnej zásady (a teda základného práva každého na prezumpciu nevinu formulovaného v článku 50 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky) do ustanovenia § 2 ods. 2 Trestného poriadku, z ktorej okrem iného vyplýva, že obvinený (obžalovaný) nie je povinný dokazovať svoju nevinu a nesmie byť donucovaný k priznaniu. Z ústavnej zásady prezumpcie nevinu ďalej vyplýva, že obvinenému je potrebné vinu dokázať a v prípade pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie sa musí rozhodnúť v prospech obvineného. Zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci trestného konania, pričom táto zásada, ktorá vychádza z právnych myšlienok rímskeho práva, je ako taká neoddeliteľne spätá so zásadou prezumpcie nevinu. Prezumpcia nevinu teda objektívny stav, podľa ktorého o vine obvineného môže rozhodnúť len súd, pričom jeho rozhodnutie musí vychádzať z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého existuje jednoznačný záver, že žalovaný skutok spáchala určitá osoba.

Prezumpcia nevinu je základným právom so všetkými ústavnoprávnymi účinkami medzi ústavnou zásadou a ústavou priznaným základným právom. Ústava v čl. 50 ods. 2 ustanovuje prezumpciu nevinu ako východisko pre uplatnenie trestnej zodpovednosti. Túto úpravu nemožno vysvetliť tak, že ústavná ochrana prezumpcie nevinu je obmedzená výlučne na trestnú zodpovednosť, a že všetky ostatné formy právnej zodpovednosti možno založiť na zásade prezumpcie nevinu. Zásada prezumpcie nevinu patrí k všeobecným zásadám právneho štátu. V správnom konaní, v daňovom konaní a vo všetkých ostatných prípadoch uplatnenia všeobecne záväzného právneho predpisu orgánom verejnej moci voči osobe orgán verejnej moci musí predpokladať nevinu osoby, proti ktorej uplatňuje všeobecne záväzný právny predpis. Rozdiel v ochrane prezumpcie nevinu v trestnom konaní a v ostatných vzťahoch je v ústavnej norme, ktorá je prameňom práva na ochranu v prvom prípade a v ostatných prípadoch. Prezumpcia nevinu ako základné právo priznané v článku 50 ods. 2 slúži na ochranu v trestnom konaní. V ostatných právnych vzťahoch sa prezumpcia nevinu nezaručuje ako základné právo. Má povahu zásady implikovanej v úprave čl. 1 ods. 1 Ústavy o právnom štáte (bližšie pozri: C.. D.. D. C., C..J.: Ústava Slovenskej republiky - Komentár; Teória a prax, 2. prepracované a doplnené vydanie, C. H. Beck 2019).

Koncepciu legitímnej nádeje do právneho poriadku SR preniesol Ústavný súd, ktorý k otázke uviedol: „Na legitímne očakávania je nevyhnutné nazerať aj v kontexte generálneho princípu právneho štátu fixovaného v čl. 1 ods. 1 ústavy, ktorého integrálnou súčasťou je aj princíp právnej istoty a ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok.

V danom prípade zostali významné pochybnosti o tom, či sa žalovaného skutku dopustil obžalovaný E. R.. Súhrn priamych a nepriamych dôkazov k preukázaniu viny obžalovaného musí tvoriť logickú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne aj vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. Dôkazné bremeno pritom nesie obžaloba, nie obžalovaný. Obžaloba musí dokázať vinu obžalovaného, nie obžalovaný svoju nevinu.

V konkrétnom prípade musí súd konštatovať absenciu čo i len jedného relevantného usvedčujúceho dôkazu s výnimkou jediného svedka O. Q.. Tento však nemôže byť bez ďalšieho označený za dôkaz usvedčujúci z hľadiska vyslovenia záveru o vine obžalovaného.

Pretože zásada zistenia náležitého skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie oprel o fakty, ktoré sú jednoznačné a nepochybné (a to nielen v rovine pravdepodobnosti), súd obligatórne v zmysle vyššie rozvedenej zásady „in dubio pro reo“ musel vychádzať zo skutkových okolností pre obžalovaných priaznivejších, v konkrétnom prípade z ich tvrdení, že skutku, ktorý im je kladený za vinu sa nedopustili. Súd však zdôrazňuje, že týmto nekonštatuje, že obžalovaní skutok nespáchali, uzatvára však, že nebolo preukázané, že sa skutku dopustili. Nedokázaná vina má však rovnaký význam ako dokázaná nevinu.

Podmienka náležite zistiť skutkový stav veci znamená, že v trestnom konaní musia byť všetky okolnosti trestného činu zistené v takom rozsahu, aby bolo možné vzhľadom na konkrétne štádium trestného konania rozhodnúť. Súd je názoru, že v danom prípade dôkazné bremeno obžaloba neuniesla, nepredložila súdu dostatok nespochybniteľných dôkazov, ktoré by bez dôvodných pochybností dokázali, že skutok, pre ktorý boli obžalovaní stíhaní títo skutočne aj spáchali, preto ich podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a obžalovaného E. R. oslobodil.

III.

1. Obžalovaný C. U.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného C. U. na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný bol priestupkovo postihnutý jedenkrát podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990, za čo mu bola v blokovom konaní udelená pokuta, ktorú zaplatil na mieste. Súdom bol potrestaný šesťkrát. V dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Želiezovciach, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28Tk/2/2017 zo dňa v čase od 06. 02. 2020 s predpokladaným ukončením trestu do 12. 01. 2024.

Z hodnotenia Ústavy na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Žiline vyplýva kladné hodnotenie pre osobu obžalovaného, že príkazy personálu plní, v osobných veciach udržiava poriadok. Vzťahy s vonkajším prostredím udržiava. Disciplinárne potrestaný nie, počas aktuálneho výkonu trestu v Želiezovciach je riadne pracovne zaradený, bol päťkrát disciplinárne odmenený.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, kedy sa obžalovaný ku skutkom priznal, oľutoval ich. Obžalovanému nepriťažovala žiadna okolnosť. Hoci bol v minulosti obžalovaný odsúdený, súd na túto príťažujúcu okolnosť neprihliadal, pretože táto príťažujúca okolnosť sa neaplikuje ani v prípade ukladania súhrnného trestu, ak okrem odsúdenia, vo vzťahu ku ktorému sa ukladá trest súhrnný, nebol obžalovaný právoplatne odsúdený (porovnaj so skutočnosťou, že v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako by nebol odsúdený, v dvoch prípadoch sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia osvedčil a jedno odsúdenie bolo pri ukladaní iného súhrnného trestu zrušené).

Obžalovaný sa dopustil dvoch úmyselných zločinov, preto bolo nevyhnutné ukladať úhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona. Najprísnejším trestným činom je pokračovací obzvlášť závažný zločin krádeže v štádiu pokusu (trestná sadzba desať až pätnásť rokov), kde horná hranica sa zvyšuje o jednu tretinu trestnej sadzby, a teda súd by mal ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od desiatich rokov do šesťnástich rokov a ôsmich mesiacov.

Súd napriek prevahe poľahčujúcich okolností musel postupovať podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona pre opätovné spáchanie zločinu a dolnú hranicu zvýšiť o jednu polovicu, teda v konečnom dôsledku mohol ukladať trest v rozmedzí od dvanástich rokov a šiestich mesiacov do šesťnástich rokov a ôsmich mesiacov.

Úvahami, ktorými sa súd riadil, sa týkali osoby obžalovaného C. U. ako aj vzájomných vzťahov spolupáchateľov a príčinách, ktoré viedli k spáchaniu trestnej činnosti, a tiež následkov, ktoré trestná činnosť spôsobila. V neposlednom rade vzal súd do úvahy aj tú skutočnosť, že prísnejšie trestným činom v prejednávanej veci je pokus trestného činu, kedy je možné aplikovať mimoriadne zníženie trestu postupom podľa § 39 Trestného zákona a trest znížiť až na hranicu piatich rokov.

Berúc do úvahy uvedené, kedy súd mohol ukladať trest od piatich rokov do šesťnástich rokov a ôsmich mesiacov, dospel k záveru, že za primerané a spravodlivé je ukladanie trestu v spodnej hranici trestnej sadzby, pretože napriek opakovanému páchaniu majetkovej trestnej činnosti obžalovaným U. je nakoniec potrebné vziať do úvahy predovšetkým celkovú výšku škody (pretože naplnenie kvalifikačného znaku „vlámaním“ bol pri novelizáciách Trestného zákona zmiernený až na úroveň prečinu, oproti obzvlášť závažnému zločinu) a nezvyšovať trest pre početnosť skutkov, ale pre škodu, ktorú obžalovaný reálne spôsobil alebo sa pokúsil spôsobiť. Keďže pri ukladaní trestu treba prihliadať aj na osobu páchatela, pojem spravodlivosti, potrebu ochrany spoločnosti a nápravy páchatela, súd uložil obžalovanému C. U. primeraný súhrnný a úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8

(ôsmich) rokov a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože aj v minulosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody a aktuálne stíhaná trestný činnosť je kvalifikovaná aj ako obzvlášť závažný zločin, hoci nie je potrebné dosiahnuť jeho nápravu v ústave s maximálnym stupňom stráženia.

Pre uloženie súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28Tk/2/2017 zo dňa 25. 10. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/111/2018 zo dňa 15. 01. 2019, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/66/2019 zo dňa 06. 02. 2020 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/136/2020 zo dňa 23. 02. 2021, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (siedmich) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia a opatrenia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému C.Š. U. uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov, pretože ho uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu majetkovej povahy, kedy sa odsúdený tohto druhu trestnej činnosti dopúšťa opakovane.

2. Obžalovaný T. I. T.

V úvahách, ktorými sa súd riadil v prípade osoby obžalovaného T. I. T. ako aj vzájomných vzťahov spolupáchateľov a príčinách, ktoré viedli k spáchaniu trestnej činnosti, a tiež následkov, ktoré trestná činnosť spôsobila, zoberal na zreteľ aj vyhlásenie o vine obžalovaného.

Z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove vyplýva pre osobu obžalovaného kladné hodnotenie, dodržiava ústavný poriadok a právne predpisy, plní príkazy a pokyny príslušníkov a konfliktným situáciám sa vyhýba. Je jedenkrát disciplinárne odmenený a raz disciplinárne potrestaný.

Obžalovaný bol priestupkovo postihnutý jedenkrát, za priestupok na úseku cestnej premávky a za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Súdom bol potrestaný trikrát, pričom odsúdenie Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 47Tk/1/2019 bolo zrušené pre ukladanie súhrnného trestu. Obžalovaný podľa evidencie ZVJS vykonáva postupne uložené tresty, a to trest uložený mu Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. 2T/26/2020 a tiež Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 28Tk/1/2017, vo vzťahu ku ktorému je prejednávaná vec časovo skoršou.

Poznajúc uvedené podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože súd považuje trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 5 písm. a) Trestného zákona uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28Tk/1/2017 zo dňa 05. 12. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/64/2020 zo dňa 17. 02. 2021 v trvaní 10 (desiatich) rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný, keďže aj v prípade obžalovaného T. I. T. je potrebné prihliadnuť na jeho osobu, kedy sa ku skutku priznal. Nemožno mu pričítať, že bol v minulosti trestne stíhaný, z rovnakých dôvodov ako u obžalovaného U.. Aj obžalovaný T. I. T. je stíhaný za pokus obzvlášť závažného zločinu, preto je potrebné aplikovať mimoriadne zníženie a tiež sa opakovane dopustil zločinu, kedy by súd musel aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona. Ukladanie trestu odňatia slobody by prichádzalo do úvahy v rovnakej trestnej sadzbe ako u spoluobžalovaného U.. Aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) rokov je preto dostatočný.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému T. I. T. uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka, pretože ho uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu majetkovej povahy.

Nakoľko bola trestnou činnosťou obžalovaných U.Q. I. T. T. spôsobená škoda, súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodených na samostatný civilný proces:

- poškodenú L. P., F.. XX. XX. XXXX, T. A. XXXX, M. - E., Č. S. s nárokom na náhradu škody vo výške 513,50 Eur
- poškodenú zaniknutú obchodnú spoločnosť Q. B., J.. S.. Z., J. J. Š.C. XXX/XX, Z., O.: XXX XX XXX rozdelením s prechodom na nástupnícku spoločnosť D. O. J.. S.. Z., J. J. Š.R. XXX/XX, Z., O.: XXX XX XXX, s nárokom na náhradu škody vo výške 1 248,93 Eur a vo výške 591,62 Eur
- poškodenú poisťovňu G. Č. H., I.. J., J. J. F. H. XXXX/XXX, H. X, Č. S., O.: XXX XX XXX (W. H. I. R., F.. XX. XX. XXXX, T.Y. J. F. XXX, A. - E., Č. S.) s nárokom na náhradu škody vo výške 397,00 Eur,
- poškodenú A. A., F.. XX. XX. XXXX, T. F. A. XXX, A. - A., Č. S., vo výške 3 760,00 Eur,
a to z dôvodu, že uvedení poškodení si uplatnili nároky na náhradu škody aj v rámci poisťných zmlúv (konkrétne L. P., Q. B., J.. S.. Z.. I. A. A.) a poškodená poisťovňa si svoj nárok uplatnila v rámci regresu, kedy z poisťnej zmluvy plnila poškodenej I. R.; tá si však nárok na náhradu škody vôbec neuplatnila práve z dôvodu poisťného plnenia. Podstatnou skutočnosťou, pre ktorú ale v trestnom konaní súd nerozhodol o náhrade škody je fakt, že na trestnej činnosti sa okrem C. U. I. T.. T. podieľali aj ďalšie dve osoby - nebohý D. G. I. J. O. Q.. Plnenie, na ktoré by súd zaviazal v rámci adhézneho konania, by tak malo byť poskytnuté len zo strany dvoch osôb, ktoré by si následne ale mohli uplatniť tiež regres spoludlžníka. Aj z civilného, občianskoprávneho, aspektu súd poškodených odkázal na samostatný civilný proces.

Poškodení B. U. I. H. P. H., I.. J.. R. O. G. si nárok na náhradu škody neuplatnili vôbec.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli. Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.